

အတိတ်ပုံရိပ်(ဘိဘိ) ကျောက်စိမ်းစိတ်(ပျဉ်) ဝက်ပုတ်နွဲ့သကြားလုံး(ဟာသ)

www.burmeseclassic.com

ဦးနာအောက်(အတ္ထုပ္ပတ္တိ) တာင(ဟာသ)

မုတုဇာက(ပုပြင်)

ရှေးစားထိုက်သူများ(ခွဲခြားမင်္ဂလာပုံပြင်) ကိုယ်ချင်းစာပါ(ဂုဏ်နာ)

ကတုန်း

မင်းဇော် ဘိုဘို

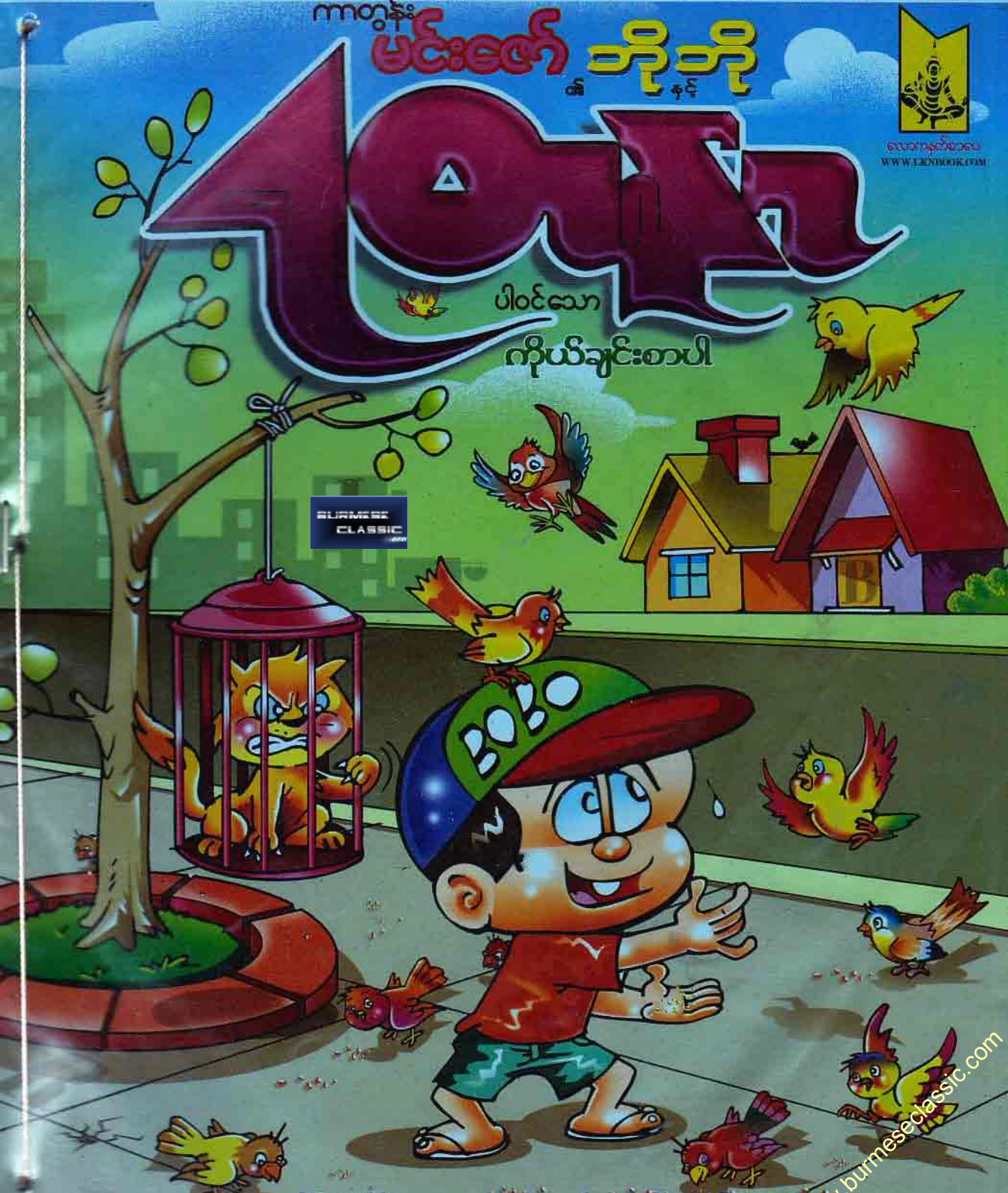

www.burmeseclassic.com

အမာ

ပါဝင်သော ကိုယ်ချင်းစာပါ

BURMESE CLASSIC

ကိုယ်တိုင်ရေးသားသူ(သို့) အကောင်အထည်ဖော်ရေးပေးပါ

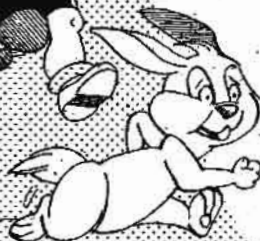
www.burmeseclassic.com

ကာတွန်းမင်းလော်
ဘိုဘို ရှိ
အပြာ
ဝါဝင်သော...

“ ကိုယ်ချင်းစာပါ ”

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

ထုတ်ဝေသူ

ဦးသိန်းလော် (လောကနတ်စာပေ) (၀၀၀၇၆) ၊

အမှတ် (၂၇၀/ခ) ၊ လမ်းဆစ် မွှာရုံလမ်း ၊

နဲ့သာကုန်းရပ်ကွက် ၊ အင်းစိန် ၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းဆုံနှိပ်

ဦးမြင့်ဦး ၊ (၀၀၀၀၆) ၊ သိန်းသန်းဦး အေဘုခိဆက်

အမှတ် (၁၂၁) ၊ ၃၄ လမ်း (လယ်)

ကျောက်တံတားမြို့နယ် ၊ ရန်ကုန်မြို့။

အဖုံးဆုံနှိပ်

ဦးလေမျိုးဦး ၊ (၀၀၅၇၇) ၊ အောင်မြင်မိဂျီပုံနှိပ်တိုက် ၊

အမှတ် (၁၂၉၉) ၊ အောင်သူခ (၂၇) လမ်း ၊

(၆) ရပ်ကွက် ၊ သာဓကတမြို့နယ် ၊ ရန်ကုန်မြို့။

အဖုံးဖလင်

စိန်နန်း

အတွင်းဖလင်

Eagle

မျက်နှာဖုံး ပန်းဆီ

ကာတွန်းကျော်သစ်

အုပ်ရေ

၅၅၀ အုပ်

တန်ဖိုး

၁၀၀၀ ကျပ်

ထုတ်ဝေသည့် အကြိမ်

ပထမအကြိမ်

ထုတ်ဝေသည့် ကာလ

၂၀၁၆ ခုနှစ် ၊ ဩဂုတ်လ ။

လောကနတ်စာပေ

အမှတ် ၂၇၀/ခ ၊ လမ်းဆစ် မွှာရုံလမ်း ၊ အင်းစိန် ၊ ရန်ကုန်မြို့။

၀၉၅၁၆၃၁၄၄ ၊ ၀၉၅၁၂၄၇၅၄

အ သ ဝ ဝ က ဝ က ဝ ဝ က ဝ ဝ က ဝ ဝ

ကာတွန်း

မင်းတော်

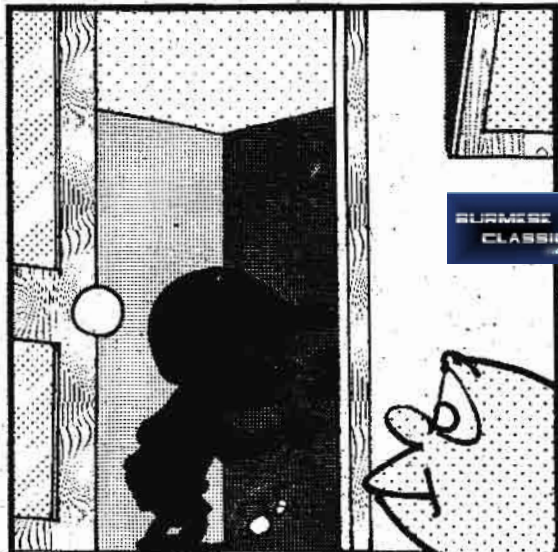
ဘိုဘို

မင်းတော်

မင်းတော်

BURMESE
CLASSIC

ဖိုးဆန် ကျောင်းက
ပြန်ရောက်ရောက်ခြင်း
မခေတ္တဘဲ အမှိုက်လှည်း
ဖုန်သုတ်နေပါလားထူးဆန်း
တယ်ဟေ့..

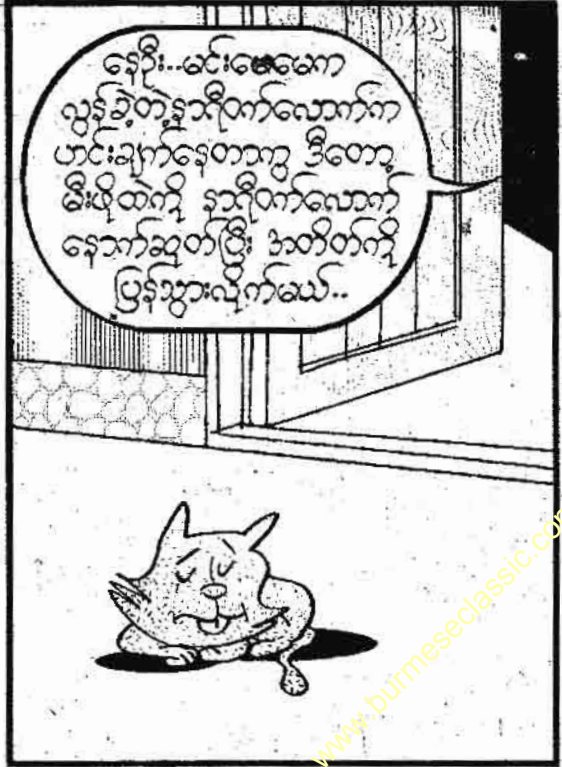
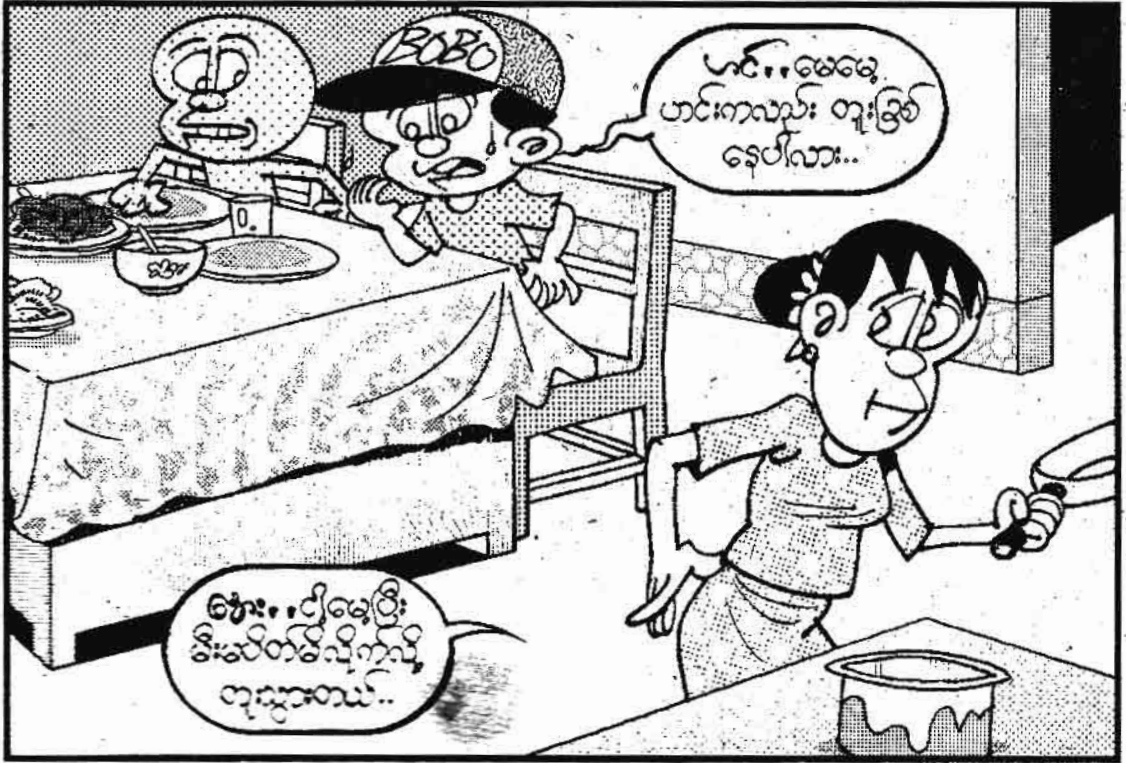
၃

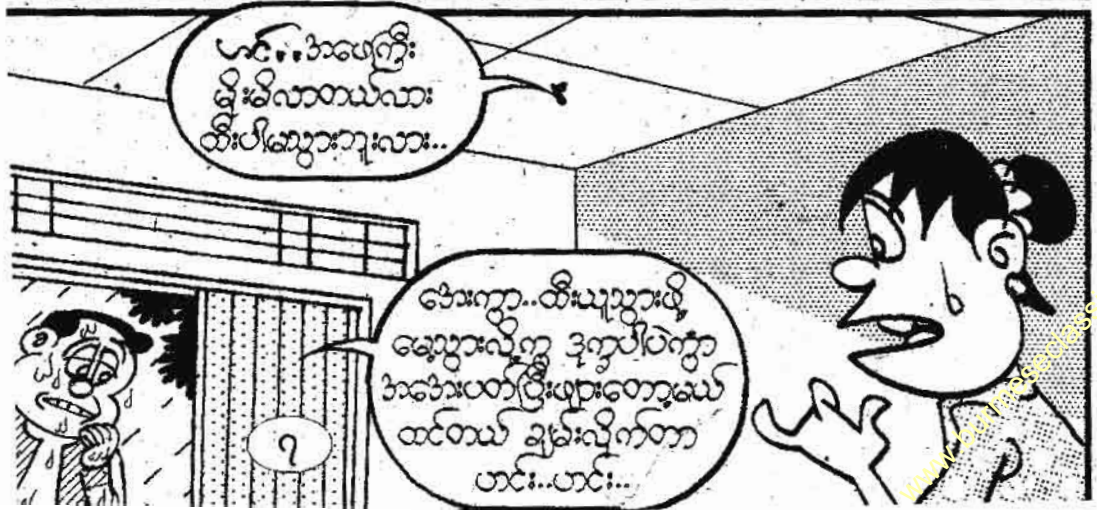
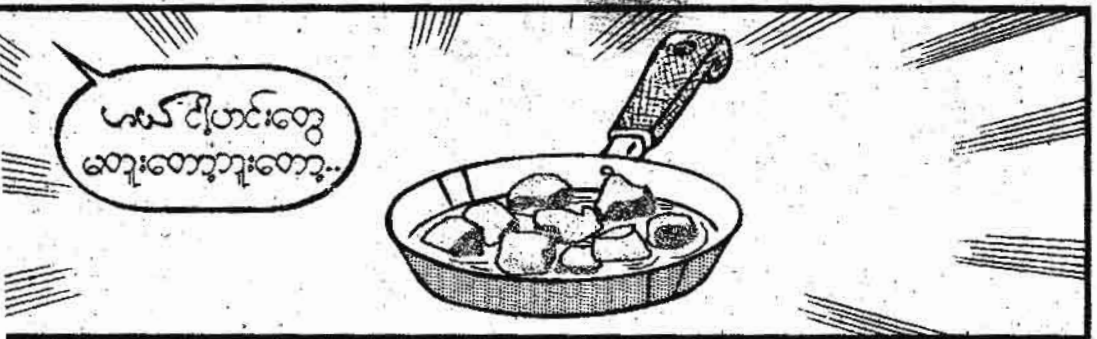
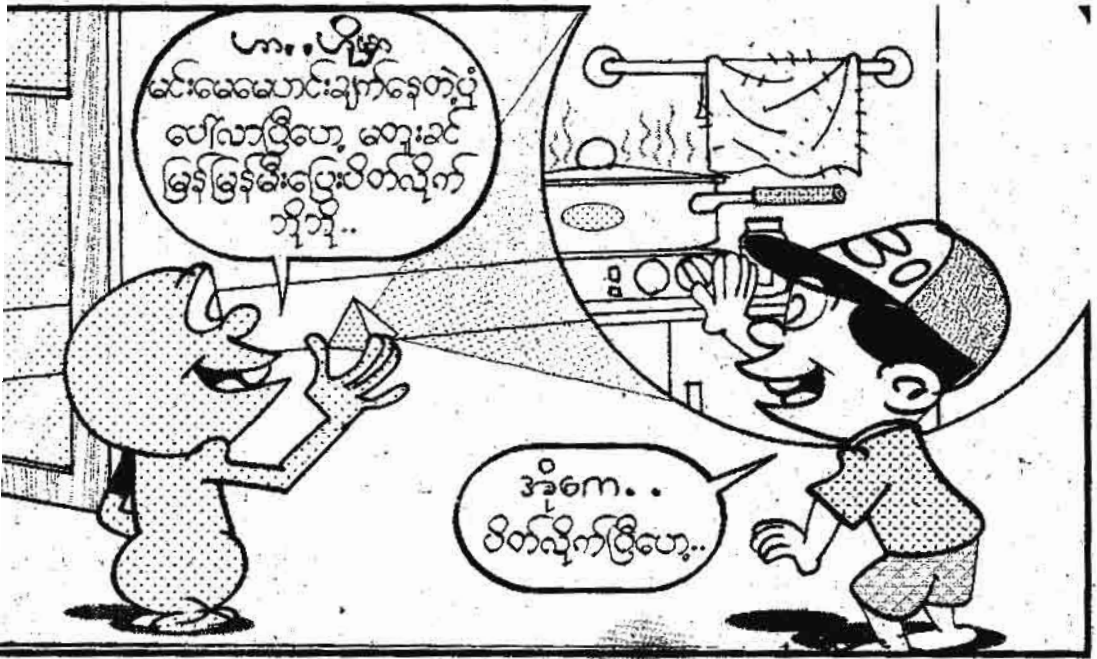

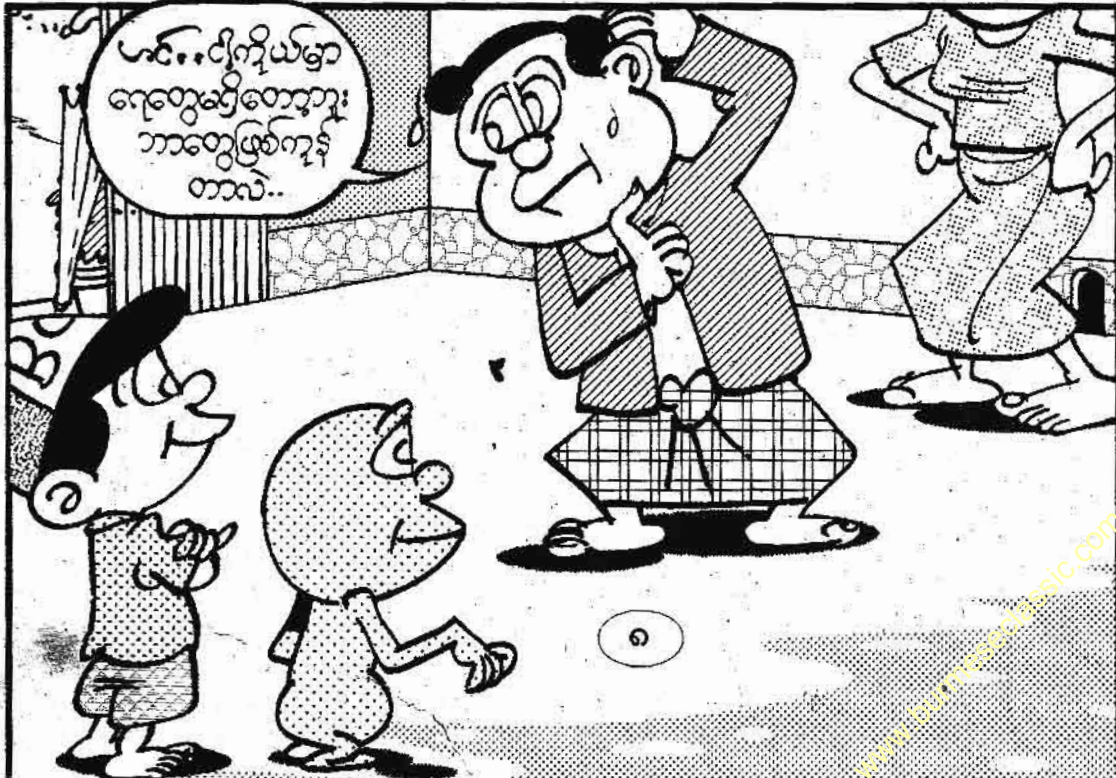
ဟေ့ဟေ့
ငါ့ဖုန်သုတ်လိုက်တာ
ပန်းဖိုနီကြီးကုန်ကုန်အားဖြင့်
လုပ်ပါနဲ့ဒါနီတီ..

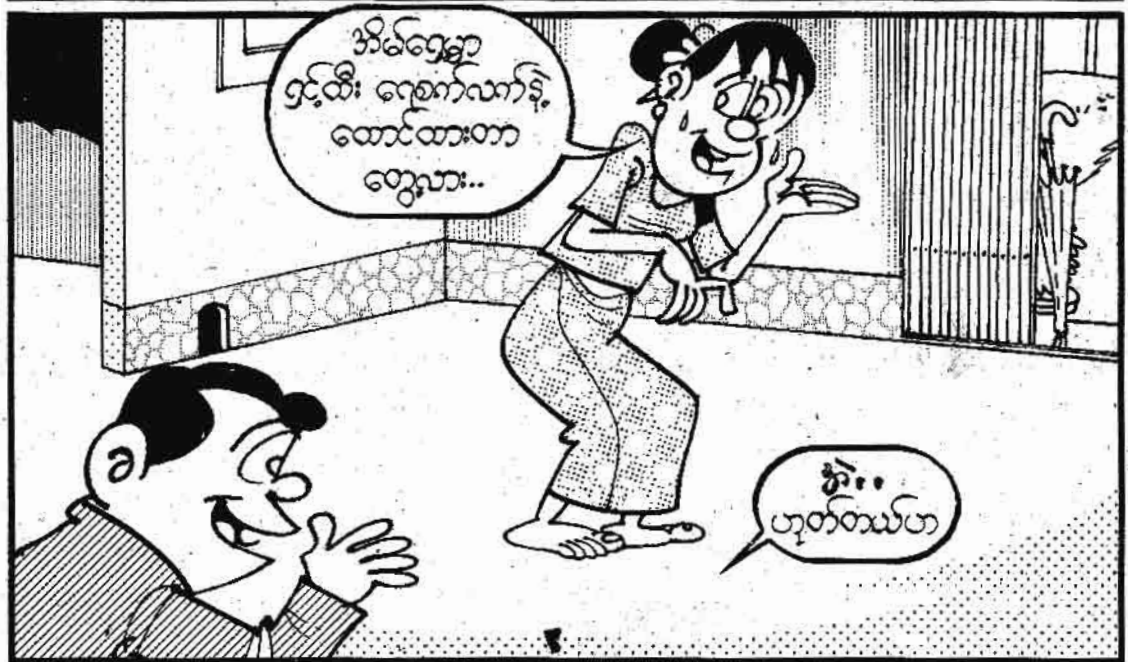

ဟင်... ကြည့်စမ်း
လေ့လာတာတောင်
ကျတယ်ဟုတ်လား

ဘွား...
ကြိုက်လို့ယူလာခို..

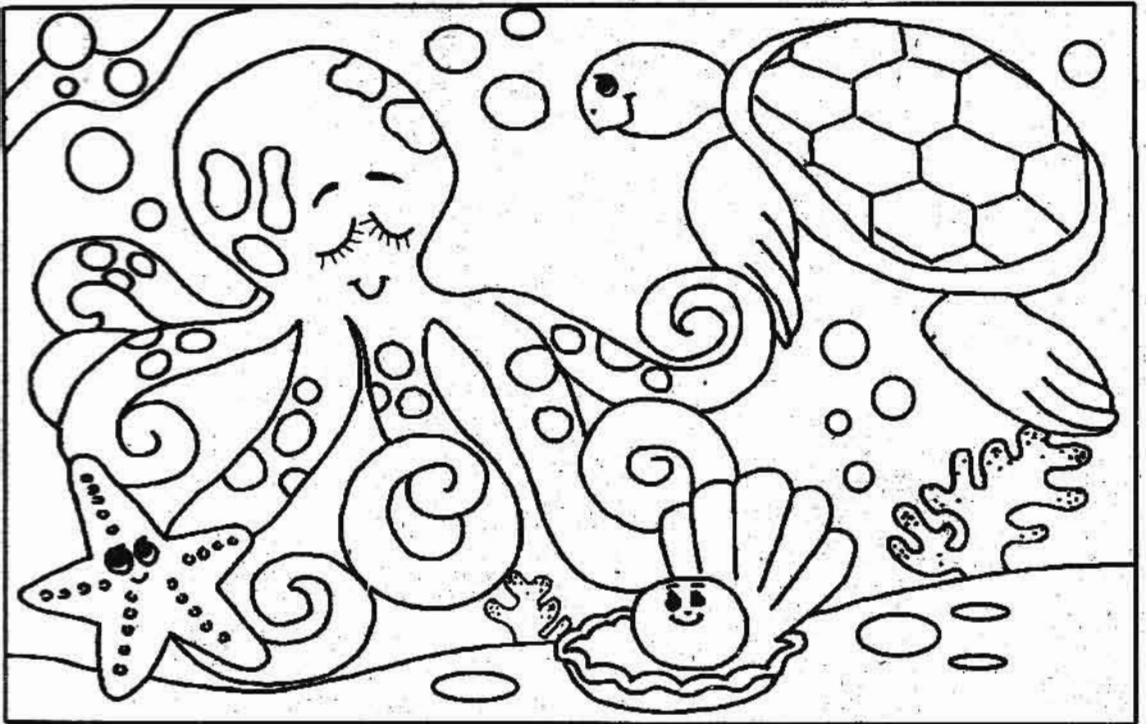

ဒီးတီဂေ့လုပ်ပါဦး...
ဖန်တုံးနဲ့ အတိတ်ပြန်ပြီး
စာမေးပွဲ မကျဘောင်
လုပ်ပေးပါဦးကွာ

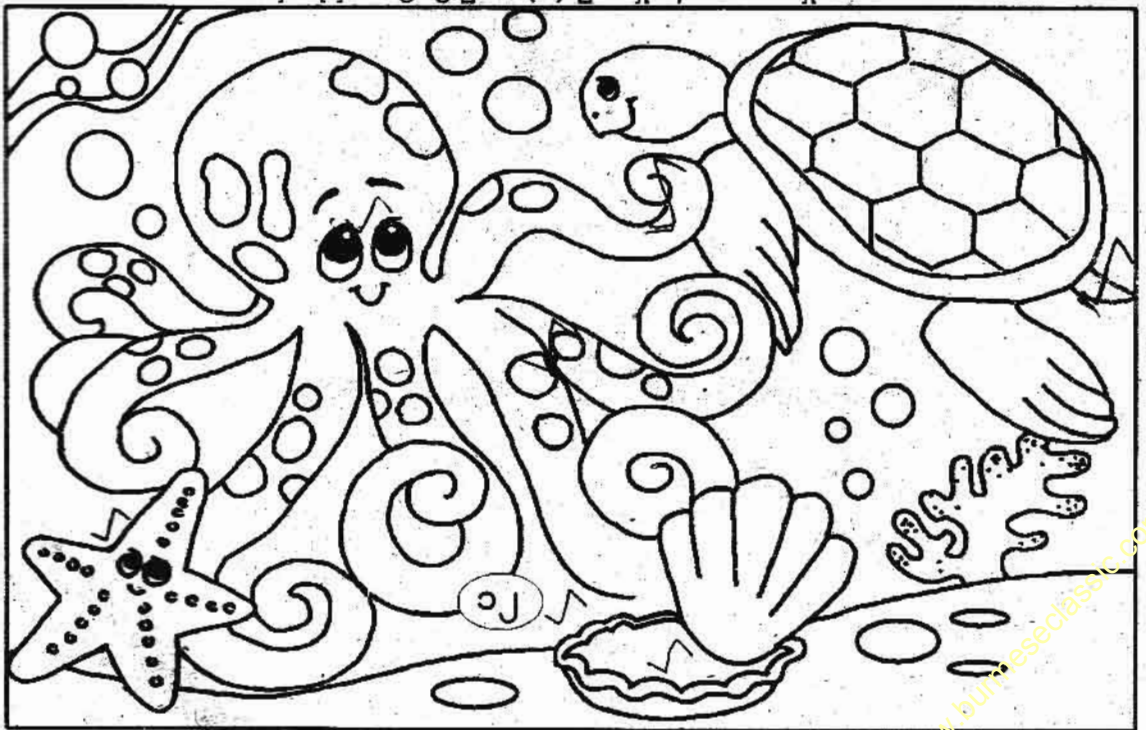
မင်းမြစာမကျက်တာ
အတိတ်ပြန်လား! ထူးမြာ
မဟုတ်ဘူးဒီးအိုက်သာခိုလို့က်
ပါကွာ လက်ငြိအချိန်မှာ
ကြိုးစားမဲ့ အနာဘိတ်မှာ
စိတ်ဆေးရမြာကွ..

ကြောက်ပါပြီဗျ
နောက်တစ်ခါမောင် မောင်
ဖြောင့်သေဗျ ဒါး...

ဒီနပ်ပိုမှာ ကွဲလွဲချက် (၈)ခုကိုရှာပေးတယ် ရှာပေးပါ။

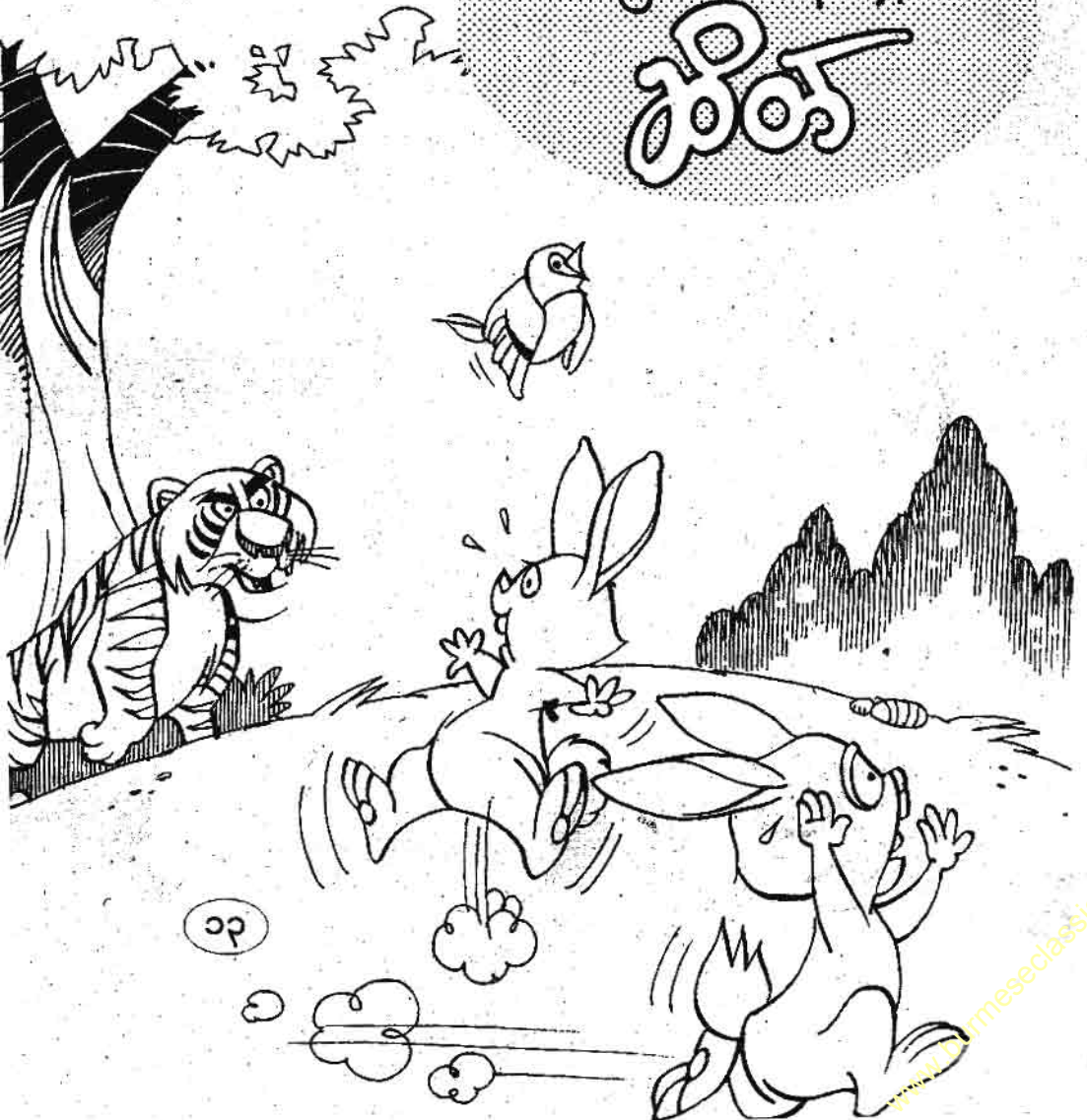

ကဏ္ဍနိး

သနားအောင်

လှေကားပေါ်တွင်

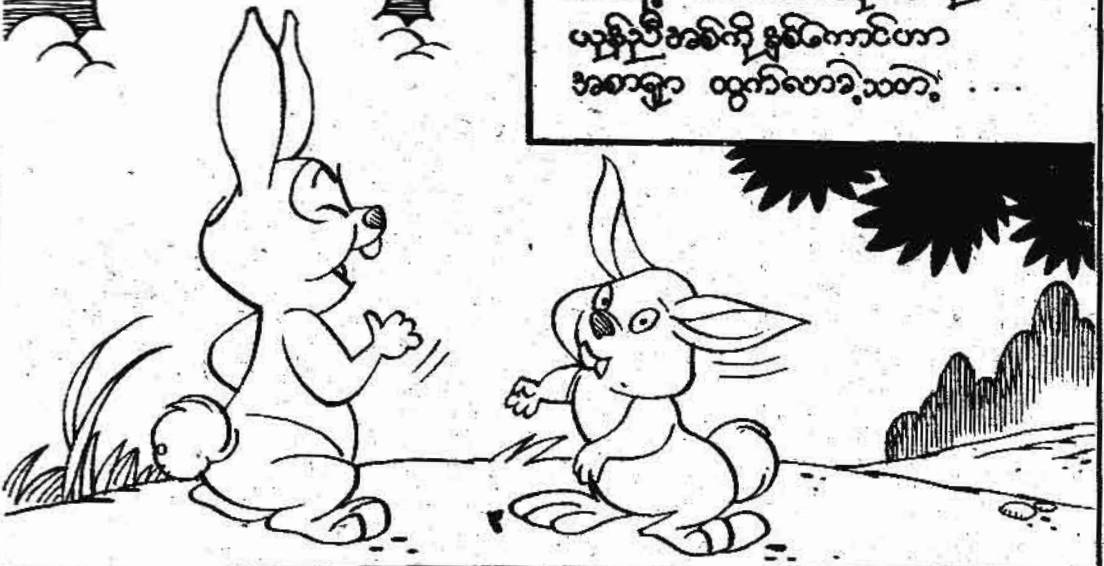
ပိတ်

ပြစ်ဒါက - တောအုပ်တစ်အုပ်
ရှိတယ် ...

တစ်နေ့ - အဲဒီတောအုပ်ထဲကို
ယူနိုပီအစ်ကို နှစ်ကောင်ဟာ
အစာရှာ ထွက်လာခဲ့သတဲ့ ...

ဟိုးရှေ့မှာ - မုန့်လှာဆေးကြီး
ရှိတယ်ကွ...

ဒါနား - ဒါဆို...သွားကြ
ရှာအောင် ...

ဒါနိုးသူတို့ဟာ - မုန့်လားခင်း၌ရာကို
သွားကြတယ် ...

တစ်နေရာရောက်လာတဲ့
ကျားဟိန်းသံ ကြီး ကြား
ရောက်လာတာ ...

ဟိန်း

ကျားဟိန်းယံနဲ့အတူ ... သူတို့ရဲ့
ရွှေမှာ ကျားကြီးတစ်ကောင်ကွား
ကန် ပေါ်လာတော့တယ် ...

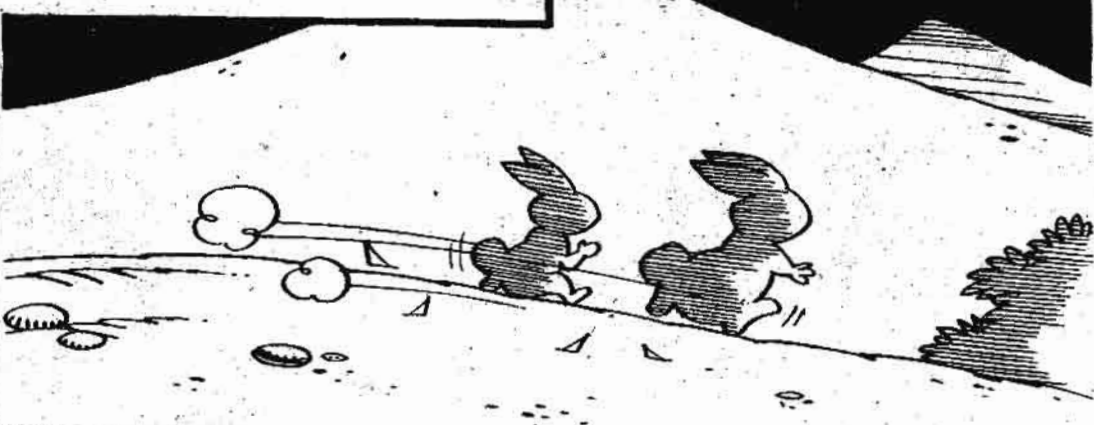
ဟာ ... ကျားကြီး
ဒီ ...

ဖြေး...ဖြေး...ဖြေး...

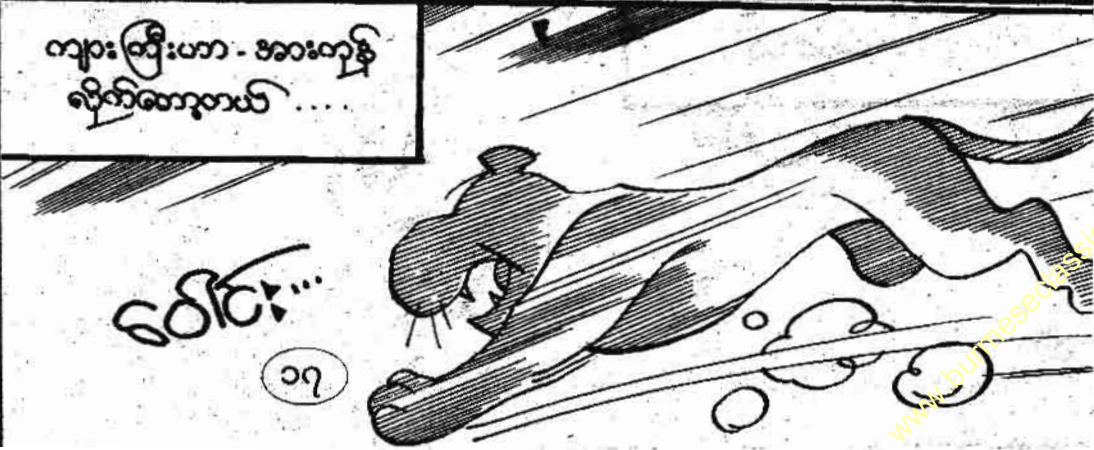
ယုန်တွေလည်း ... တန်းနေအောင်
ပြေးကော့သတ့်

မိုက်တာနေတာနဲ့ - အတော်ပဲ
မိအောင်ဖမ်းရမယ် ...

ကျားကြီးဟာ - အားကုန်
မိုက်ကော့တယ်

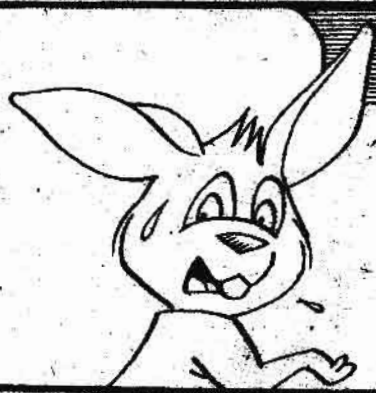

ဝေါင်...
၁၇

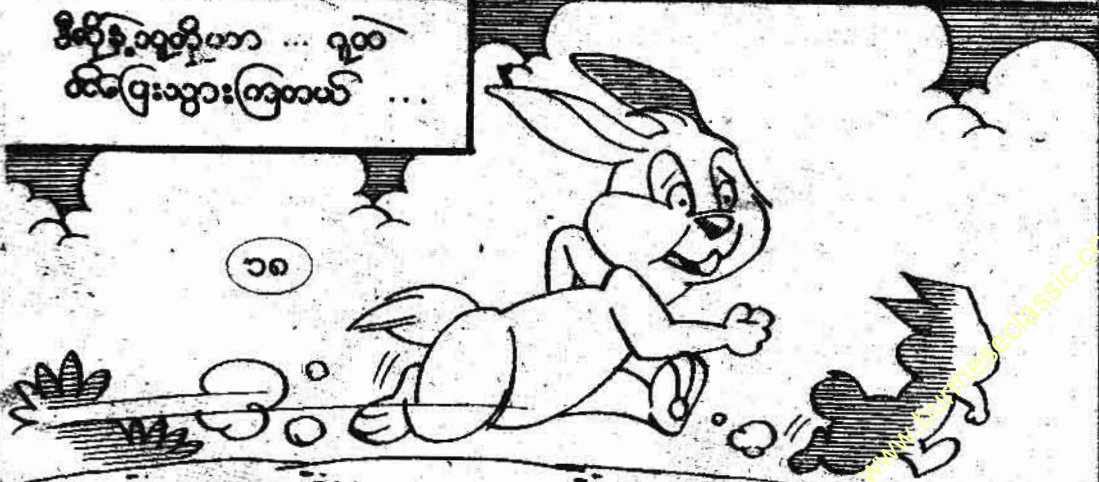
ယဉ်လေးတွေလည်း မြေခင်းက
ပူပြီးတစ်ခုနားကို ခြောက်လာသတဲ့ ...

လာလော့ . ဒီခု ပြီးထဲ
ထိပ်ပြေးခုတောင် ...

ဒီလိုနဲ့ထုတ်တို့တာ ... ခုထဲ
ထိပ်ပြေးသွားကြတယ် ...

၁၈

ဟေ့ ...

ခုတ်ကြစမ်း ...

ရှုထင်ရောက်တော့ - ဆိတ်သိုးကြီး
တစ်ကောင်ကို တွေ့ရိုက်ရသတိ ...

ငါဟဲ့ ... ထုန်နွမ်းကောင်
ချက်ချင်းထွက်သွားစမ်း ...

ဒါပဲ... ဆိုရင်...
ထောင်စု... ..

သိပ်တယ်လျှံ... ဒဏ်စောက်
နော်ရင်... ..

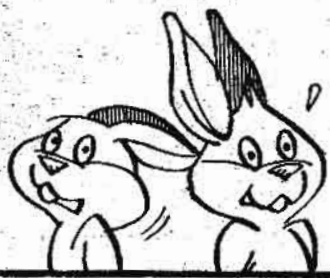

ဒီမှာ... ခေတ်ပိုသုး... ..
မြန်မာ့သွားမှာပါ... ..

မကြမ်းပူး ... ဒါပဲပိုတော့
၇၁၆

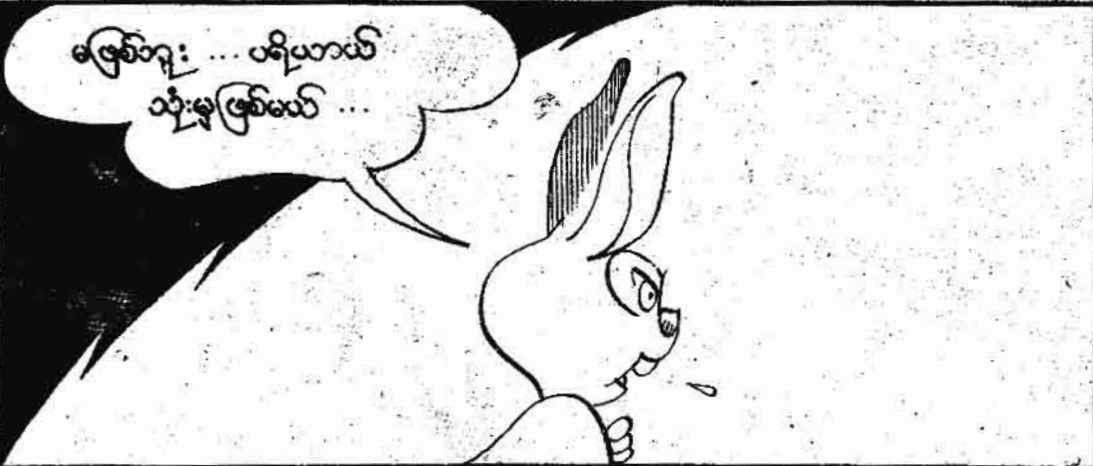

ဘယ်သူ့လောကီ့ မရဘူး ...
ခဏခဏလဲ တော်မခံနိုင်တူး

ခု - ချက်ချင်းလို
ဂူကနေ ... ထွက်
သွားစမ်း ...

မြစ်ကူး ... ပရိယာယ်
သုံးမှဖြစ်လိမ့် ...

အပြင်ထွက်တာနဲ့ - ကျားစာဖြစ်
မှားကွ ..

ဝါဟ ... ပြောနေတာ
ကြားလား - ယှဉ်နှစ်ကောင် ...

ဒါ - ခင်ဗျားကုတ်လား ... အပြင်က
သတ္တဝါတစ်ကောင်ကပြောတော့ဒါ
သုခရဲ့ကုတ် ...

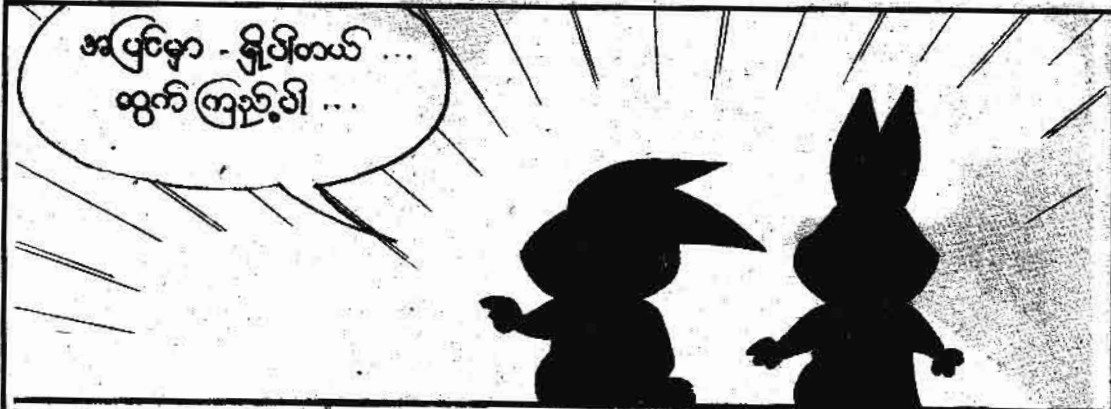

သုခရဲ့ကုတ်မှာ - ကြိုက်သံလောက်
နားနေပါဆိုလို့ ... ကျုပ်တို့ခင်
လာတာမျှ ...

ဝဟ ... ဒီကုတ်သု
ပိုင်တယ်ဆိုပြောတာ
တယ်သုခရဲ့ကုတ် ...

အပြင်မှာ - နှိုပါတယ် ...
ထွက် ကြည့်ပါ ...

ဝမ်း - သိကြားတောထဲ
ထိုး ဦးချီအမွှေးပြုချည်
ထားရဲ့ ...

ဆိတ်သိုး ကြီးဟာ ... ဇော်နဲ့
မောနဲ့ ပြေးထွက်လိုက်တာ
ကျားနဲ့ ပက်ပင်းတို့ ပြီးသည့်
မခံနိုင်တဲ ဆိတ်ခမျာ ... ကျားစာ
ဖြစ်သွားရရှာသတိကွယ်

ဟဟဟ..
ဟဟဟ...

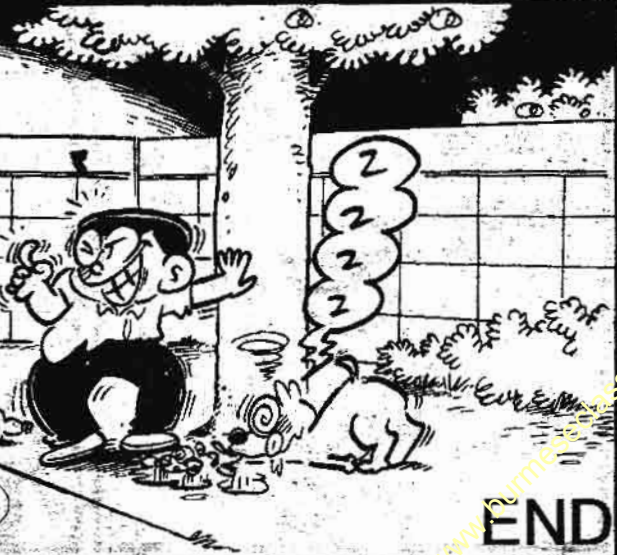
မိမိကလေး

ဘူး... မိုးတစ်ခု
ဝေါ့... ခွေးဝေါ့...

ဟက် ဟက်
ပြန် ပြန်

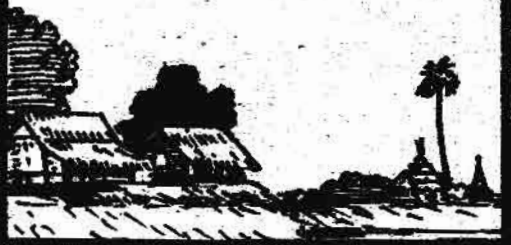
ဟဟဟ...
ငါ့ကိုကိုင်မယ်ဆို
မိုးပိုက်ဘူးပဲ
မှောင်ကရော...

ကတုန်းက ကျော်
(ဗြဲခင်း)
ရေးဆွဲသည်။

ကျောက်ပတောင်းအထက် တစ်ခွက်

တစ်ခါတ ခွာတစ်ခွာမှာ
အချိုအလွန်ကြိုက်တဲ့ လူတစ်ဦး
ရှိတယ်။

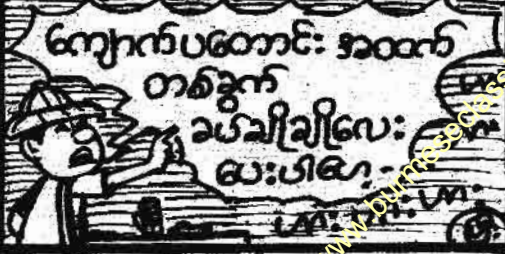
တစ်နေ့တော့ မြို့ကျောက်တုန်း
လွှက်ရည် ဝင်သောက်တယ်။

လွှက်ရည်ကို သောက်ပြီး
အချိုပေါ့တာကြောင့်
စိတ်တိုင်းမကျ ဖြစ်နေတာပေါ့။

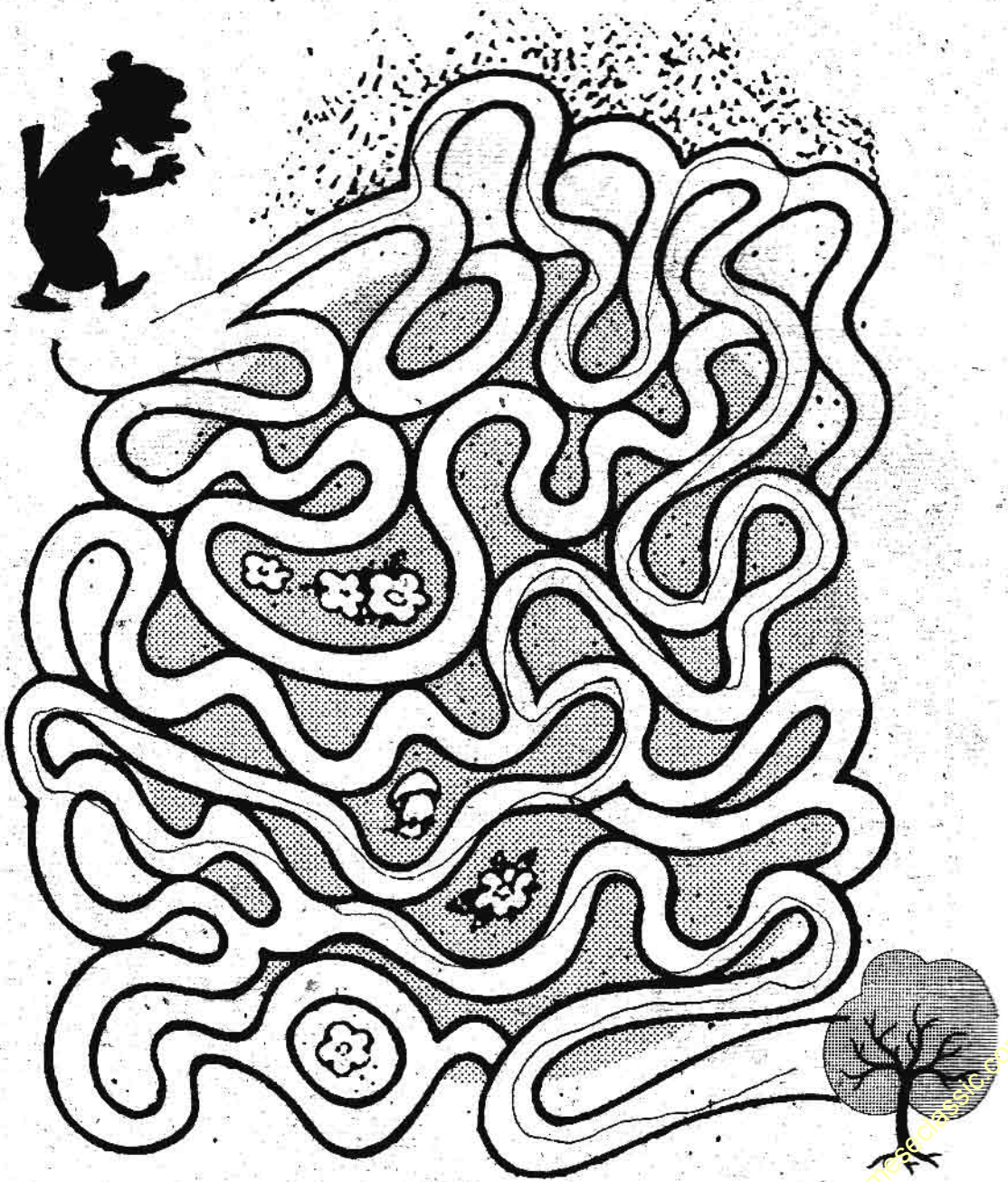

ကျောက်ပတောင်းထက်
ပိုပြီး ချိုမြင်တာကို မမှာတတ်
ဖြစ်နေတယ်လေ။

ရက်တရက် မှာလိုက်သော
သူ့အသံကြောင့် ဆိုင်ထဲမှာ
ရယ်မောသံတွေ ပြည့်လျှံ
သွားတော့တယ်။

ထင်းဆုတ်သမားလေးကို သင်္ဃန်းဆီရောက်အောင် လမ်းပြပေးပါ။

စတော်ဘယ်ရီသီး

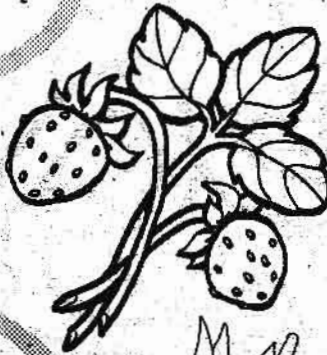
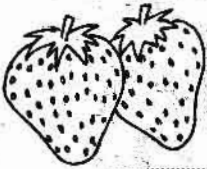
စတော်ဘယ်ရီပင်ဟာ
နှင်ဆီပင်အမျိုးအနွယ်ထဲမှာ
ပါဝင်ပါတယ်။

စတော်ဘယ်ရီသီးမှာ
ဗီတာမင်စီဇာတ် ပေါများစွာ
ပါဝင်နေပါတယ်။

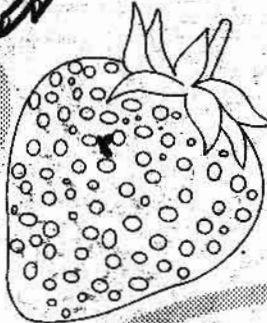

ဘယ်လ်ဂျီယမ်နိုင်ငံမှာ
စတော်ဘယ်ရီသီး ပြတိုက်တစ်ခု
ဖွင့်လှစ်ထားပါတယ်။

စတော်ဘယ်ရီဟာ
အခြားအသီးတွေလို
အစေ့ဟာ အသီးထဲမှာ ရှိမနေဘဲ
အသီးရဲ့ အပြင်ဘက်မှာ
ရှိနေပါတယ်။

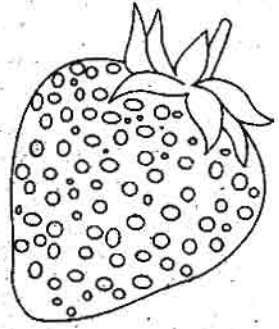
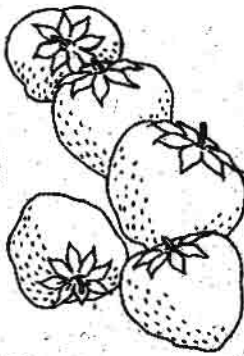

စတော်ဘယ်ရီသီး တစ်လုံးမှာ
အစေ့ပေါင်း (၂၀၀)ဝန်းကျင်ခန့်
ပါရှိပါတယ်။

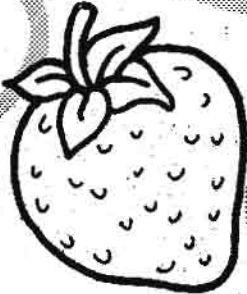
ရှေးခေတ်ရောမလူမျိုးတွေဟာ
စတော်ဘယ်ရီသီးကို ဆေးဘက်ဝင်အသီးအဖြစ်
အသုံးပြုခဲ့ကြပါတယ်။

စတော်ဘယ်ရီသီးမှာ
ဗီတာမင်စီဓာတ် B6 အမြင်ဓာတ်၊
ဖောလစ်အက်စစ်၊ ပိုတက်စီယမ်နှင့်
အဆိုင်နိုအက်စစ်ဓာတ်တွေ
ပါဝင်နေပါတယ်။

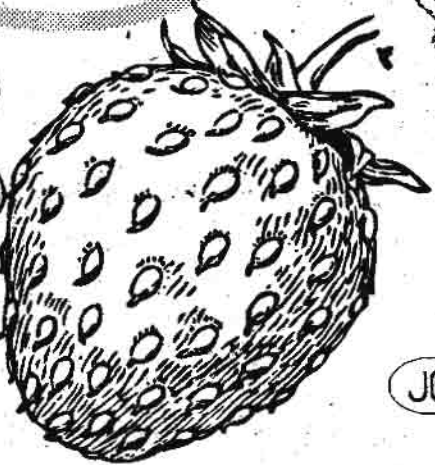
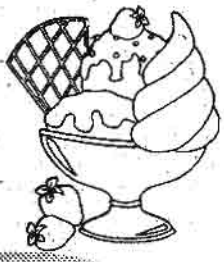
စတော်ဘယ်ရီသီးဟာ
နှလုံးရောဂါနှင့် ကင်ဆာရောဂါတွေကိုလည်း
ဟန့်တားနိုင်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

ရှေးခေတ်ကစတော်ဘယ်ရီသီးတွေဟာ
ယနေ့ခေတ်စတော်ဘယ်ရီသီးတွေလို
မကြီးထွားကြဘဲ သေးငယ်ကြပါတယ်။ ။

စတော်ဘယ်ရီသီးတွေဟာ
မှည့်လေလေ ပိုနီရဲလာ
လေလေ ဖြစ်ပါတယ်။

စတော်ဘယ်ရီသီးအနံ့ကို
အခြားစားစရာနှင့် ပစ္စည်းတွေမှာ
ထည့်သွင်း သုံးစွဲကြပါတယ်။

စတော်ဘယ်ရီသီးဟာ
ကမ္ဘာမှာ အလွန်လူကြိုက်များပြီး
အနံ့အရသာနှင့် ပြည့်စုံတဲ့ အသီးတစ်ခု
ဖြစ်တယ်လို့ဆိုကြပါသေး။

ပျော်စရာဉာဏ်စမ်း

အဖြေ (၁)

လင်းနရင်မြင်ရဘဲ
မှောင်တော့မှ သူတို့ကို
တွေ့ရတယ် သူတို့ဟာ
ဘယ်သူတွေလဲ...

အဖြေ (၂)

သူ့ကိုမြင်တာနဲ့
စဉ်းစားရပြီး အဖြေ
ပြန်ပေးရတာ
ဘာဖြစ်မလဲ..

အဖြေ (၃)

သူ့မှာ အပေါ်သွား
တစ်ခုချင်းတည်းပဲပြီး မြေကြီးတွေကို
ကိုက်စားတတ်သူဟာ ဘယ်သူလဲ...

၆၂။ ရိုသေလေးစားထိုက်ဖို့ကို ရိုသေခြင်း

ဂါရဝဝါ စ။

To Be Respectful.

အသက်ဂုဏ်ဝါ တိုသိုထက်ကြီးက
ဆည်းကပ် စေား ရိုသေလေ ၊

လေးစားထိုက်ဝတ္တုများ

၂၂။ ခိုသေလေးစားထိုက်သူကို ခိုသေခြင်းပုံပြန်ခြင်း

တစ်ခါက ဘုရင်ကြီးတစ်ပါး ပြုလေတယ်...

တစ်နေ့တော့ ဘုရင်ကြီးဟာ ပုဏ္ဏားကြီးနဲ့အတူ သူ့တိုင်းသူပြည်သားတွေရဲ့ အကြောင်း စနည်းနာဖို့ နှစ်ဦးသား ထွက်လာခဲ့တာ...

သူတို့ဟာ ဂွာတစ်ဂွာရဲ့ အနားကို
ရောက်လာကြတယ်...

ဂွာထိပ်က ရေပဲတစ်ခုကို ရောက်တော့
ခဏအာမောဖြေဖို့ နားမိကြည့်ဖတ်...

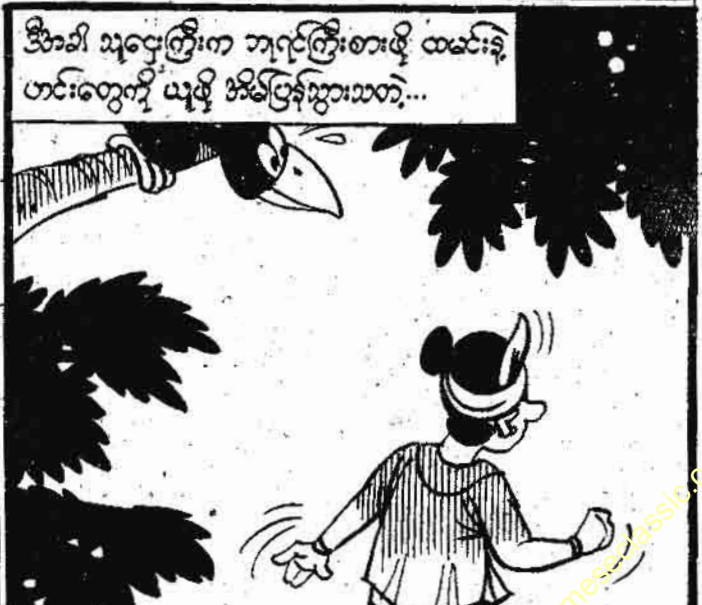
ဒီအချိန်မှာ ရေပဲအနီးကနေ ဖြတ်သွားတဲ့ သူဌေးကြီးတစ်ယောက်က
ဘုရင်ကြီးကိုတွေ့ မြင်ပြီးမှတ်မိ သွားတာပေါ့...

ဒီလို သုဗ္ဗေတြီးက ဘုရင်ကြီးနဲ့ မိတ်ဖွဲ့စကား ပြောဆိုပြီး ဆင်မင်ဂုန်းနဲ့ သွားတော့တယ်...

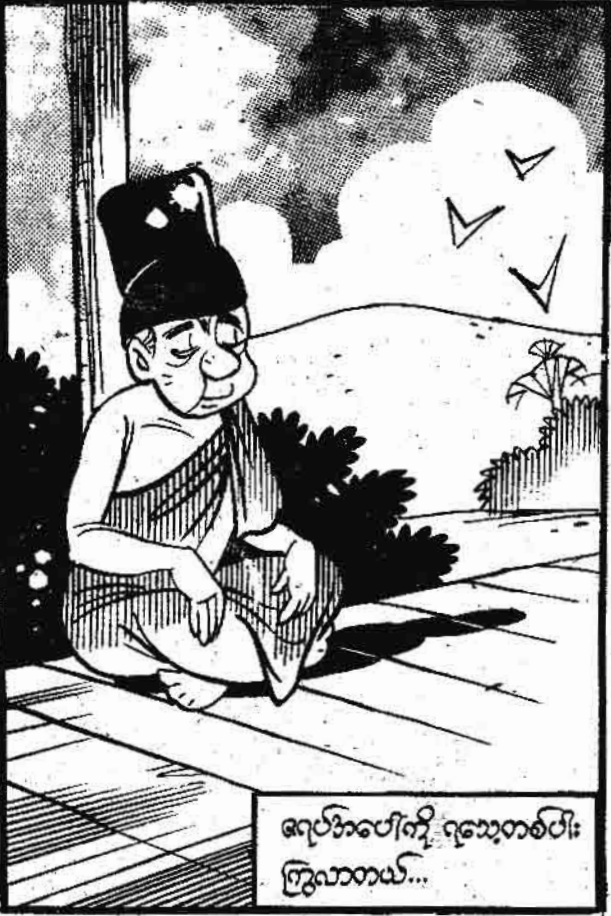

ဒီအခါ သုဗ္ဗေတြီးက ဘုရင်ကြီးစားဖို့ ထမင်းနဲ့ ဟင်းတွေကို ယူဖို့ ဖိခိမ်ပြန်သွားတာ...

ဒီလိုနဲ့ စကားပြောရင်း ရေနံနဲ့ သွားတယ်...

သုဗ္ဗဗြီး ပြန်သွားတဲ့ အချိန်မှာပဲ။

ရေပဲခေါ်ကို ရုသေ့တစ်ပါး
ကြွလာတယ်...

အဲဒီနောက် သိပ်မကြာခင်အချိန်မှာပဲ ပစ္စေကယုဒ္ဓတစ်ပါးလည်း ရေပဲခေါ်ကို ကြွ လာ ပြန်သတဲ့...

ခဏကြာတော့ သုဋ္ဌေးကြီးလည်း ထမင်းဒိုလ်နဲ့
ဒါတော့ပြန်ရောက် လာတာပဲ...

သုဋ္ဌေးကြီးဟာ သူ့ရဲ့အလှည့်ဝယ်ချက်အတိုင်း ထမင်း
ဒိုလ်ကို ဘုရင်ကြီးဆီ ဆက်ပို့လိုက်တာပဲ...

ဘုရင်ကြီးက ထမင်းခွက်ကို
မယုံ့ဆောင်ဘူး...

ဘုရင်ကြီးက သူ့ဆက် ဒဲဆက်ကြီး
သူဖြစ်တဲ့ ပုဏ္ဏားကြီး ရွှေတို
တိုးသွားပြီး.....

ဥာဏ်ပညာကြီးမေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ပုဏ္ဏားကြီးကို ဗွဲတော်အုပ်
ပေး လိုက်သတဲ့...

ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပုဏ္ဏားကြီးကလည်းရလာတဲ့
ဗွဲတော်အုပ်ကို သူ့စားဘဲရသေးကြီးဆို
ဆက်လျှင်ဒါနိုးလိုက်တာပေါ့...

အိဒီနောက် ရသေ့ကြီးဟာ ထမင်းပွဲကို ဆုထက်မြင့်မြတ်ပြီး ရိုသေထိုက်တဲ့ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဆီ ဆက်ကပ် လျှို့ဝှက်လျှိုက်တော့တယ်...

သုဗျေကြီးလည်း သူ့ရဲ့ ထမင်းပွဲကို ဆန်းစောင့်ကြတာ အဆင့်ဆင့် ပေးကမ်းပြောင်းလွှဲ သွားရခြင်းကို နားလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေတာ...

အဆွေ ဘာကြောင့်
 ကျွန်ုပ်တို့ ထမ်းပို့ကို
 မစားသုံးဘဲ ဒီပုဏ္ဏားကြီးကို
 ပေးရတာလဲ...

ဒီအဖေ သူငယ်ကြီး
 ကျွန်ုပ်တို့ဟာ ဒီတိုင်းဖြစ်ရုံ
 ငွေကုန်ငွေဖြစ်ပေတယ်...

ဒီပုဏ္ဏားကြီးဟာ
 ကျွန်ုပ်တို့ရှိသေး လေးစားထိုက်တဲ့
 ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအရာ
 ဖြစ်လို့ပါ...

၃၆

ဒါကြောင့်
 ရိုသေလေးစား ထိုက်ညွှန်ကို
 ငါ့ရိုသေ လေးစားခြင်းပဲ
 ဖြစ်ပါတယ်...

သုဋ္ဌေးကြီး
 ဒီရသေ့သည် ကျွန်ုပ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို
 လှူဒါန်း...

ငါ့ထက်
 လေးစားထိုက်တဲ
 ရသေ့ဂုဏ်နား ဖြစ်နေလို့
 ရိုသေ လေးစားရခြင်းပဲ
 ဖြစ်ပါတယ်...

ဂုဏေကြီးကလည်းခက်ကြီး

ငါ့ဂုဏေလေးစား ပုဇော်သူကတော့ တခြား
မဟုတ်ပါဘူး တကယ့်အိဉ် တို့ကနေ ကင်းဝေးတဲ့
ပစ္စေကမုဒ္ဒ ဒါဝှင်မြတ်ပါတဲ...

သင်တို့အားလုံး ပုဇော်ကန်တော့ကြပါ
သင်တို့အားလုံးဟာ ဂျှံဒိန်းပုဇော်သူများ
ဖြစ်ပေတယ်...

ဒါနဲ့ သူတို့အားလုံးဟာ ဂှင်ပစ္စေကမုဒ္ဒကို
ဝမ်းမြောက်စွာ ပုဇော်ကန်တော့ ကြတော့တယ်

သာဓု
သာဓု
သာဓု

၄၁

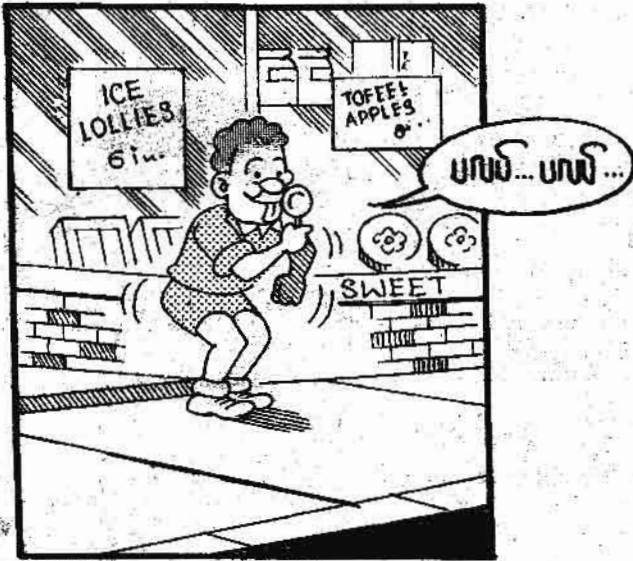

ပုံထဲမှာ ရှိနေတဲ့ ၁၂၃၄၅၆၇၈၉ ဝါးကန်းတွေကို ရှာပေးပါ။

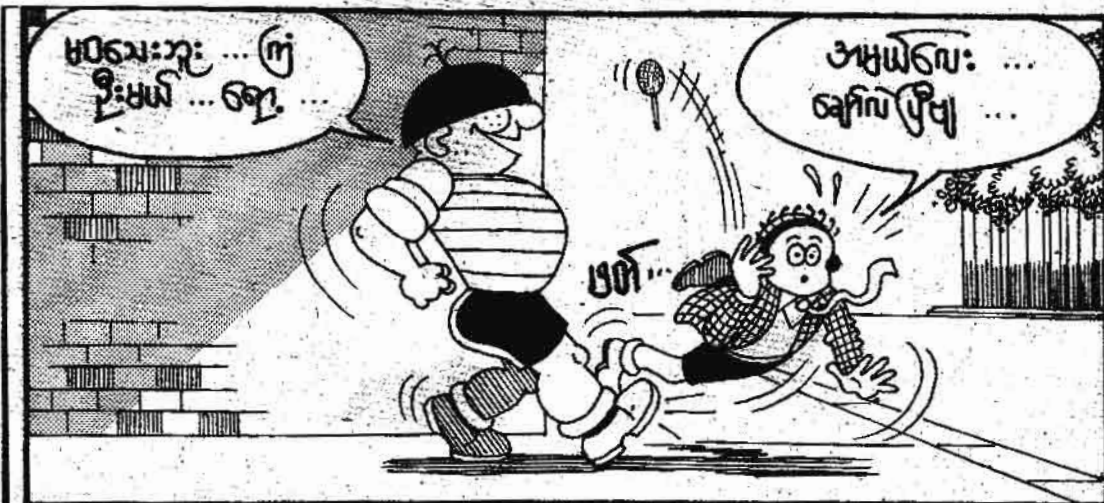
ဝတ်ပုတ်

သက်တမ်းလုံး

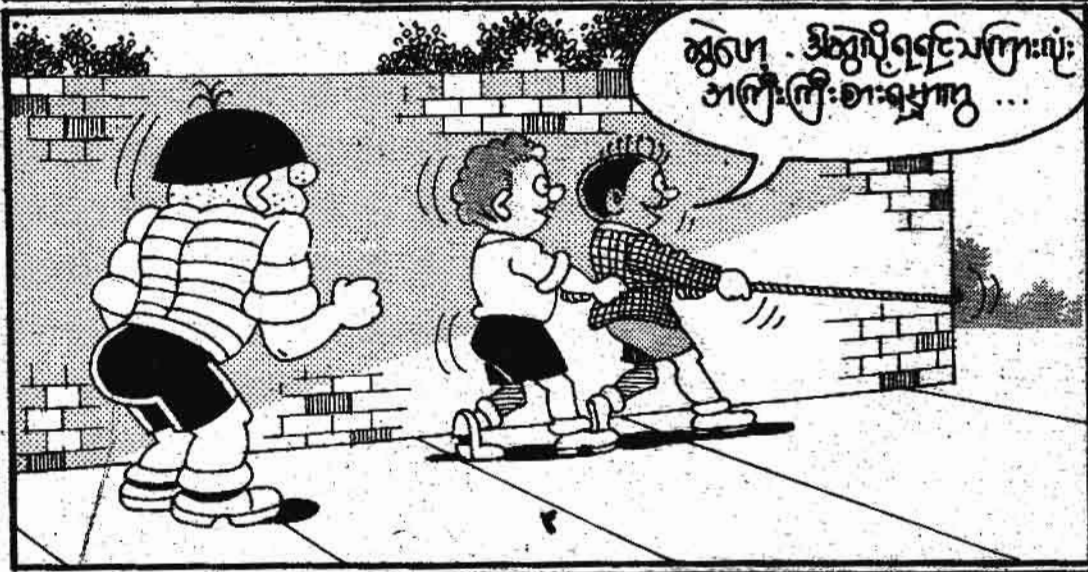
ဖိုရောကီ...

ဟိုဟို - ဝက်ပုစွန်ကလေးပဲ
အမှန်ပင်

အိန္ဒိယ - ကာ
ဆွဲတော့ ...

ဆွဲတော့ - အိန္ဒိယပိုဂုဏ်မကြားလုံး
အကြီးကြီးစားရမှာပဲ ...

မကြားလုံးအကြီးကြီး
ဆိုပါကား

ဂျွန်နီ ...

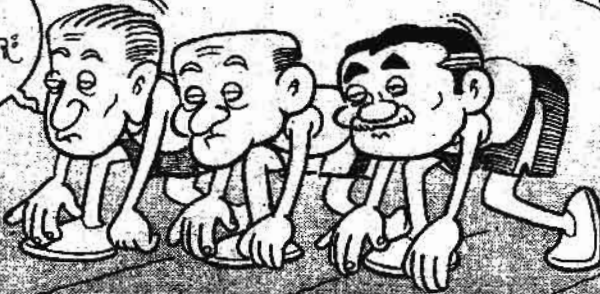

၇၆။"

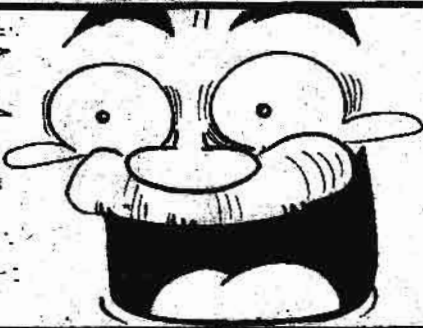
ကျွန်းကျွန်း

သက်ကြီး တာတို့ အပြေးပြိုင်ပွဲ

သူ့အဖို့အတွက်
အောင်မြင်ပါသေးသလိုပဲ
ကွာ...

ဟား
ဟိုဟိုဟိုဟို

ဟဟဟဟ
သေချာသေချာ
အောင်မြင်သလိုပဲ

ငါ အရှင်ကွာ...

၅၀

ဦးစာအောက်

မောင်သူ

စန်ဂျန် တက္ကသိုလ်

ဒီနာအောက်ကို ကရင်ပြည်နယ်
ဘားအံမြို့၊ အို ကော့ရွာမှာ
ကောလေသက္ကရာဇ် ၁၁၉၄ ခုနှစ်
ကဆုန်လဆုတ်ပုဂံကိကြာသပတေး
နေ့မှာ မွေးဖွားတယ်။

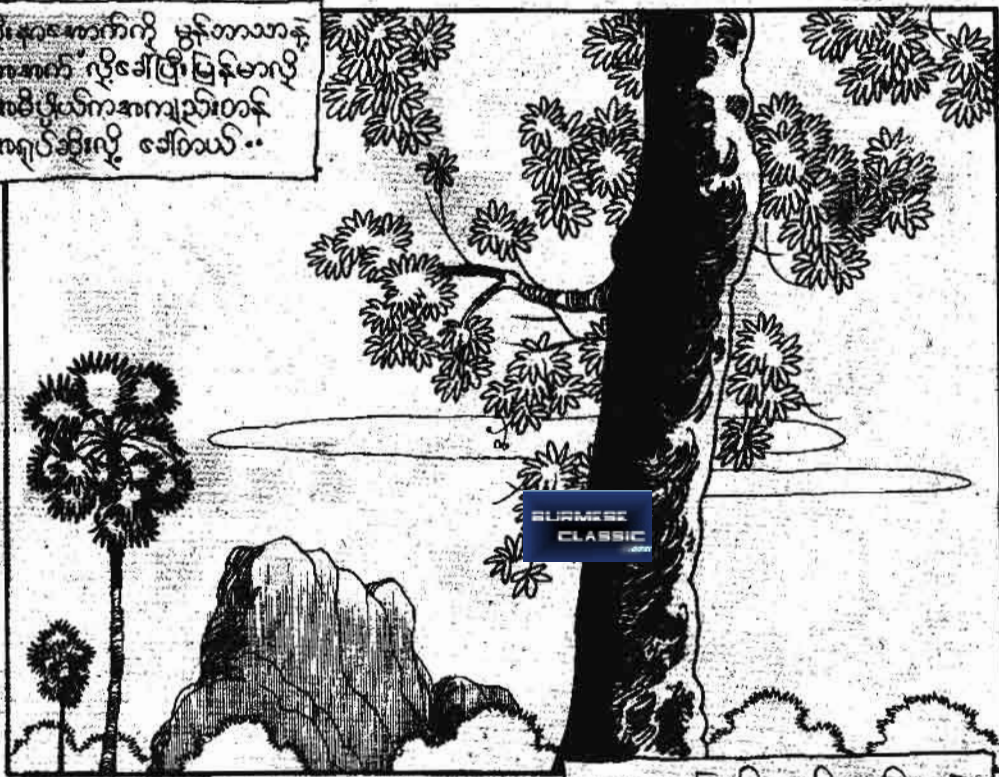
BURMESE
CLASSIC

မိဘနှစ်ပါးဟာ အလွန်ဆင်းရဲပြီး
မွေးခင်း၌ပေတာကိအနက်
စတုတ္ထမြောက်သားဖြစ်တယ်

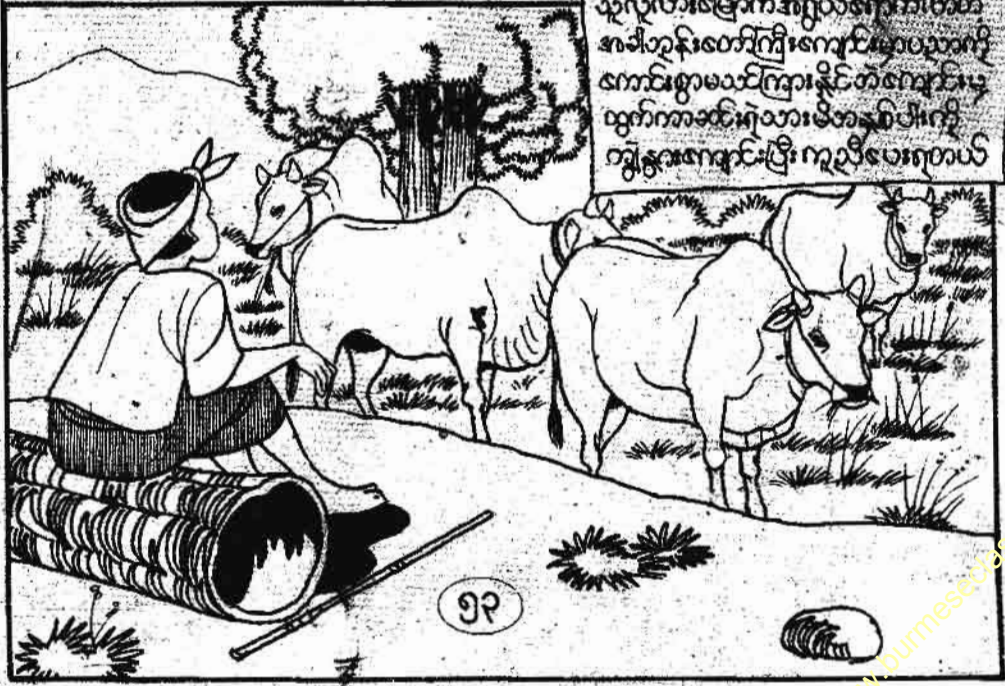

၅၂

ဒီအခန်းကားကို ဗွန်တာသာနဲ့
အာအက် လို့ခေါ်ပြီး မြန်မာလို့
အမိပျိုလိင်က အကျဉ်းတန်
အရှုပ်ခိုက်လို့ ခေါ်တယ်..

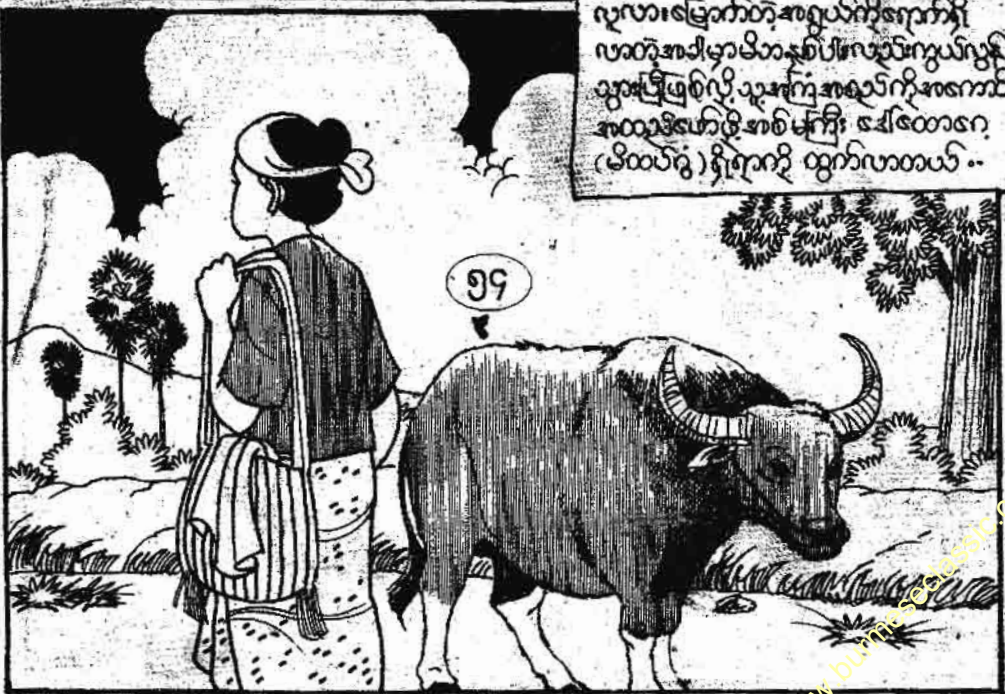
သူကလား ခြောက်အပွယ်ကောက်တောင်
အခါတုန်း လေတိုကြီး ကျောင်းမှာပညာကို
ကောင်းစွာမသင်ကြားနိုင်ဘဲ ကျောင်းမှ
ထွက်ကာခင်းမှာသာ မိခင်ကလေးကို
ကျွဲနွားကျောင်းပြီး ကူညီပေးရတယ်

မောင်နှမအားကလေးကလေးအားလုံးဆိုင်ရာလှပေမည်
လုံလပ်စွာပေးအပ် နေ့စဉ် သူ့အဖွဲ့အားအိမ်ကား
တွေကိုတွေ့ရင် သူတို့လှိုင်းပွားချမ်းသာချင်တဲ့
မိတ်တို့ တာပွားပွားပေါ်ပေါက်လာခဲ့တယ်။

လူလားမြောက်တဲ့အရွယ်ကိုရောက်ရှိ
လာတဲ့အခါမှာမိဘနှစ်ပါးလည်းကွယ်လွန်
သွားပြီဖြစ်လို့ သူ့အင်္ကျီအရွယ်ကိုအကောင်
အထူမိဖော်ဖြေအပ်မိကြီး ဒေါ်တောဂေ
(မိထပ်ခွံ) ရှိရာကို ထွက်လာတယ်။

ကတည်းကော့နတ်ရွာနတ်ဆက်တည်း
 သံလွင်မြစ်ပေါ်ရှိသံဃာပိုင်ရွာက
 ယူအစ်မကြီးဆိုမှာလားနတ်ပိုင်မြို့
 လယ်လဲအားအဖြစ်လုပ်စဉ်ကတည်း

ဒီလိုနဲ့ အဆိုကတန်းအဖွယ်ကောက်တဲ့အခါ
 ဖူးစာရှင် မိစ္ဆေမှန်နဲ့လက်ထပ်လိုက်တယ်

ထက်ပိုလက်ပိုနဲ့ အဝခိုက်ကို
စတင်လျှောက်စဉ်မှာပင်မိစ္ဆေမှန်ဟာ
သွက်ခင်ပွန်းဖြစ်သူကိုလက်တွဲဖြတ်ပြီး
သေအင်းခေါ်ရာနေကန်ကိုပါသွားတယ်

ရေဦးဖြစ်သူ ဆုံးပါးသွားပါပြီနောက်
စကားနတ်ရွာမှာရှိတဲ့ သူ့ရေကန်ကြီး
ဦးထောင်အာဆီမှာအလုပ်ဝင်လုပ်တယ်

သူငွေကြီး ပြီးလောက်တာဆိုမှာ ထပြီ
အလုပ်လုပ်နေတုန်း မောင်နှမအောက်ရဲ့
ယောက်ျားတွေက မိတ္တူမှန်ရဲ့ ညီမ
သမီးယေမိတ္တူအုပ်နဲ့တစ်ခါပြန်ပြီ
လက်ဆက်ပေးစားပြန်တယ်..

အိမ်မယ် မိတ္တူအုပ်နဲ့လည်းကြာရှည်
မပေါင်းလိုက်ရုံဘဲ အစ်မမိတ္တူမှန်ကို
မိတ္တူအုပ်လည်းလေဆုံးပွားတယ်..

အတိယလူနိုးဝေဆုံးပြီးနောက်
 ရှိသမျှပစ္စည်းတွေကိုအစဉ်အတိုင်း
 အပ်နှံခဲ့ပြီး သူငွေကြေးဦးထောင်အာ
 ဆီမှာခြေစုံပစ်ပြီး အလုပ်လုပ်တယ်

သူငွေကြေးဦးထောင်အာက ရိုးသားတဲ့
 မောင်နဂအောက်ကို အလုပ်သမား
 ခေါင်းဆောင်ခန့်မြို့ သူပိုင်သစ်တော
 ကြီးပိုင်းကိုလှယ်အဖြစ်တွေ့တိုပြီး
 သစ်လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်စေတယ်..

အလုပ်ကြီးတော့မှ စည်းကမ်း
ရှိမှတို့ကြောင့် ပစ္စည်းပစ္စည်းများ
စုဆောင်း မိလာတယ် ..

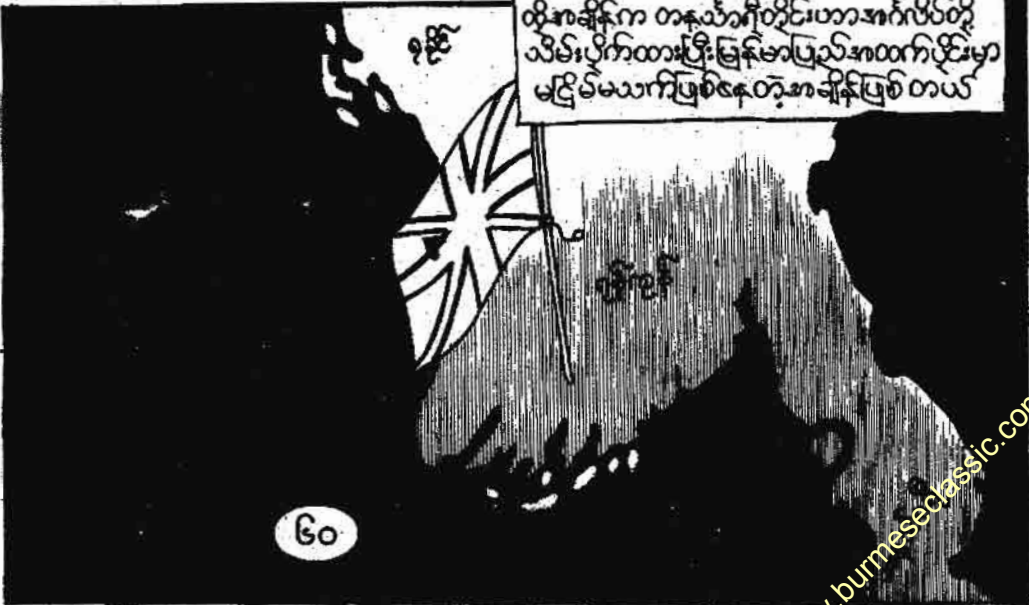
တတိယမြောက် ဝန်ဆောင်မှု
မိရာ၌နောက်ထပ်ဖြန့်တယ်

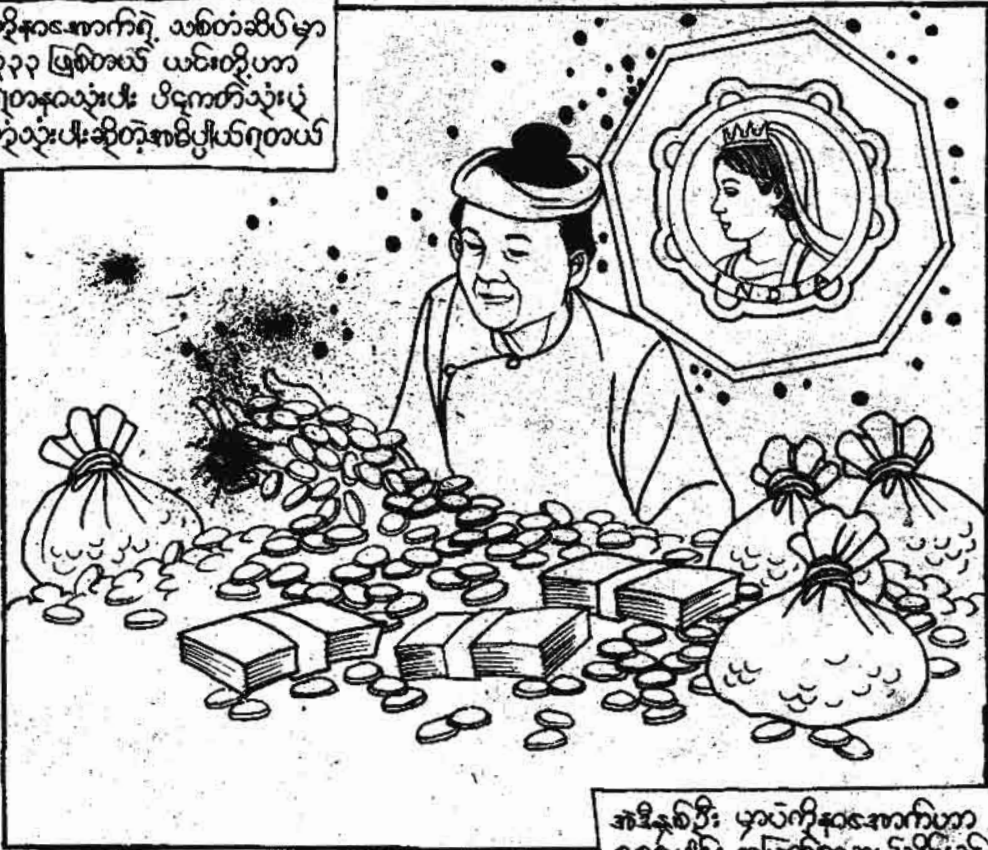
ဒီကား နဲ့ လက်ထပ်ပြီးနောက်
စုဆောင်းထားတဲ့ ငွေ အပြင် သူ့ငွေကို
ဒီ၊ လက်အာခံက ချွေယူထားတဲ့
ငွေ အပြင် အချို့နဲ့ မိမိကိုယ်ပိုင်
သစ်လုပ်ငန်းကို စတင်လုပ်ကိုင်တယ်

ထိုအချိန်က တနင်္သာရီတိုင်းဟာ အင်္ဂလိပ်တို့
သိမ်းပိုက်ထားပြီး မြန်မာပြည်အထက်ပိုင်းမှာ
မငြိမ်မသက်ဖြစ်နေတဲ့ အချိန်ဖြစ်တယ်

စိုးနုအောက်ရဲ့ သစ်တံဆိပ်မှာ
၃၃၃ ဖြစ်တယ် ယင်းစိုးဟာ
ရတနာသုံးပါး ပိုဇာတ်သုံးပုံ
ဘုံသုံးပါးဆိုတဲ့အဓိပ္ပါယ်ရတယ်

အိန္ဒိယစိုး မှာပဲကိုနုအောက်ဟာ
စုစုပေါင်း အမြတ်ငွေထယ်ပိန်းခန့်
ရရှိလေတာတယ် ..

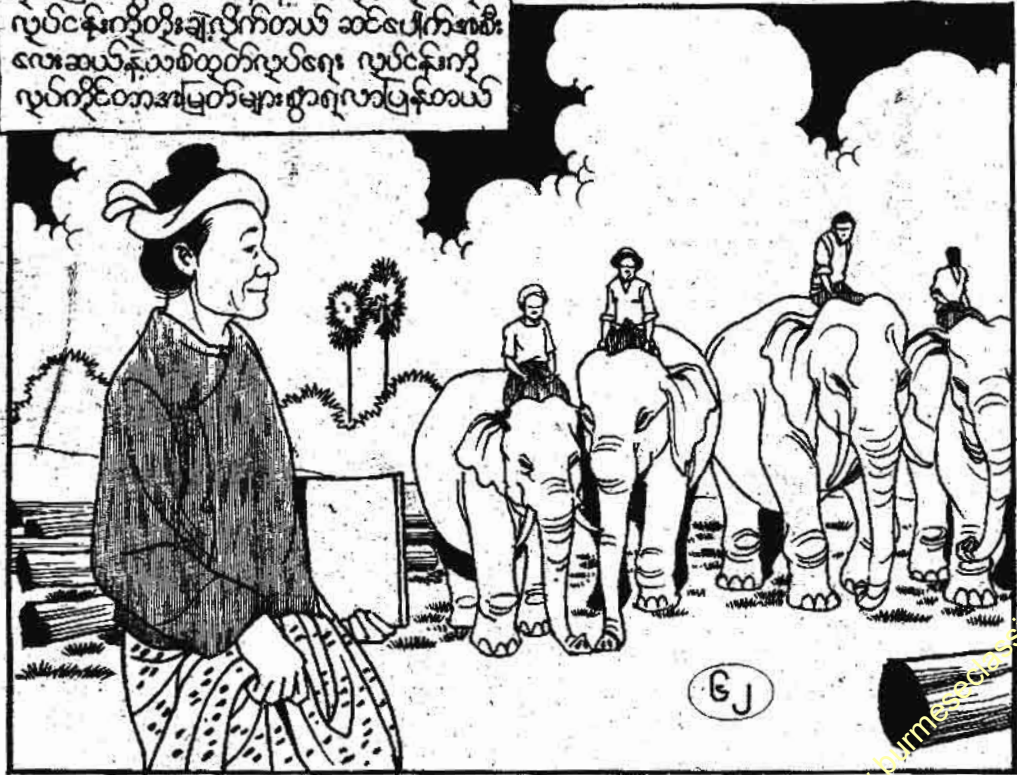

အလုပ်သမားတွေက အင်္ဂလိပ်
သင်္ဘောထားပြီး ဘင်္ဂါအောက်ရဲ့
အမွှာတင်ပြီး ဒေါ်ကြွယ်
မွန်တာသာလို့ "အနုအောက်"
ဘင်္ဂါအောက်လို့ခေါ်တယ်..

“အနက်” ကို အစိပါယ်က
 ဘကြီးပြစ်တယ်.. ရနီးသည့်
 မိကျာ့မှာလည်း အနက်အောက်နဲ့
 ကြည့်ရှုသိပက်မတွဲလိုက်ရဘဲ
 လေးစားခေါ်ကြပါသွားပြန်တယ်

ထိုအမြတ်ငွေ ဆယ်သိန်းနဲ့ သစ်ထုတ်လုပ်ရေး
 လုပ်ငန်းကိုတိုးချဲ့လိုက်တယ် ဆင်ပေါက်အစီး
 လေးဆယ်နဲ့ သစ်ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းကို
 လုပ်ကိုင်တာ အမြတ်များစွာရလာပြန်တယ်

၆၂

ဒီနာအောက်ဟာ သစ်တောလုပ်ငန်းမှာ
အောင်မြင်မှုများစွာ ရှိပြီးနောက်
ကောနတ်ရွာကိုပြန်လာတဲ့အခါမှာ
ချစ်တီးကလေးနဲ့ဘာသူကလေးတွေဟာ
တိုင်းရှင်းသားလယ်သမားတွေအပေါ်
မတန်တဲ့အစားတိုးနှုန်းနဲ့ငွေချေးပြီး
သွားစုပ်ချယ်လုပ်နေတာကိုတွေ့သတဲ့

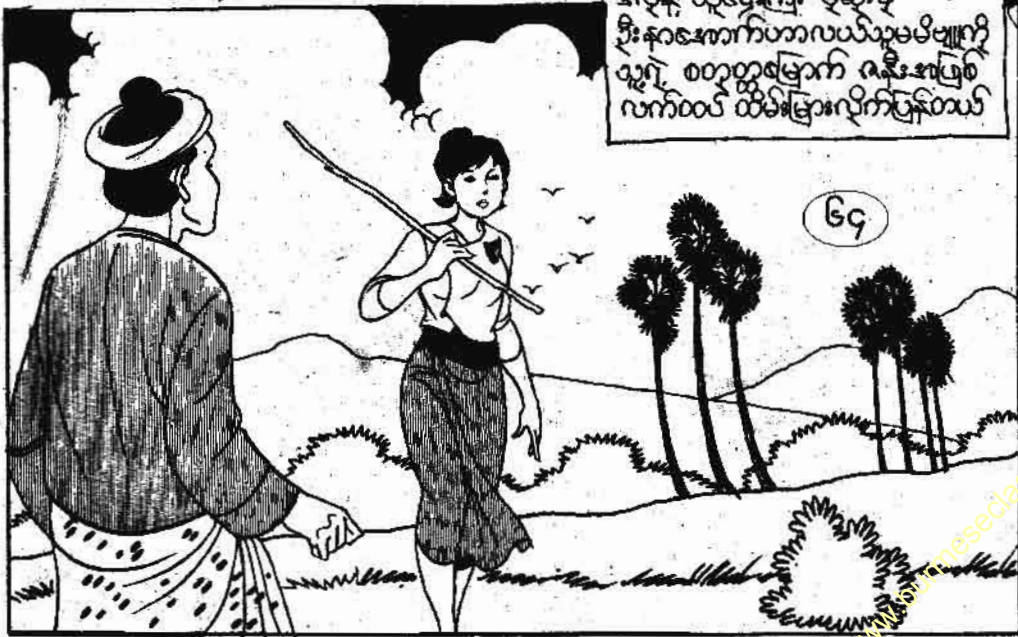
ဒါနဲ့ ငွေတိုးချစားခြင်းနဲ့ စပါး
ရှောင်ဝယ်လုပ်ငန်းကို တိုးချဲ့
စမ်းသပ်လုပ်ကိုင်တော့တယ်..

ဒီးနာအောက် အလယ်သမားတွေရဲ့
လုပ်ငန်းမကုန်ကျင်တာကြောင့်
ပထမမှာ အရှုံးနဲ့ပင်ဆိုင်ရတယ်

ဒီလိုနဲ့ သူတွေကြီး မုဆိုးပုံ
ဒီးနာအောက်ဟာလယ်သူပမိဗျာကို
သူ့ရဲ့ စတာထွေးမြောက် ဂနိုးအဖြစ်
လက်ထပ် ထိမ်းမြားလျက်ပြန်တယ်

ချစ်တီးကုလားကို ပြန်တိုက်တံ့
သေတာနဲ့ အတိုးနဲ့ နှစ်သက်သက်
သာသာယူပြီး လယ်သမားတွေကို
ငွေထုတ်ချေတယ်..

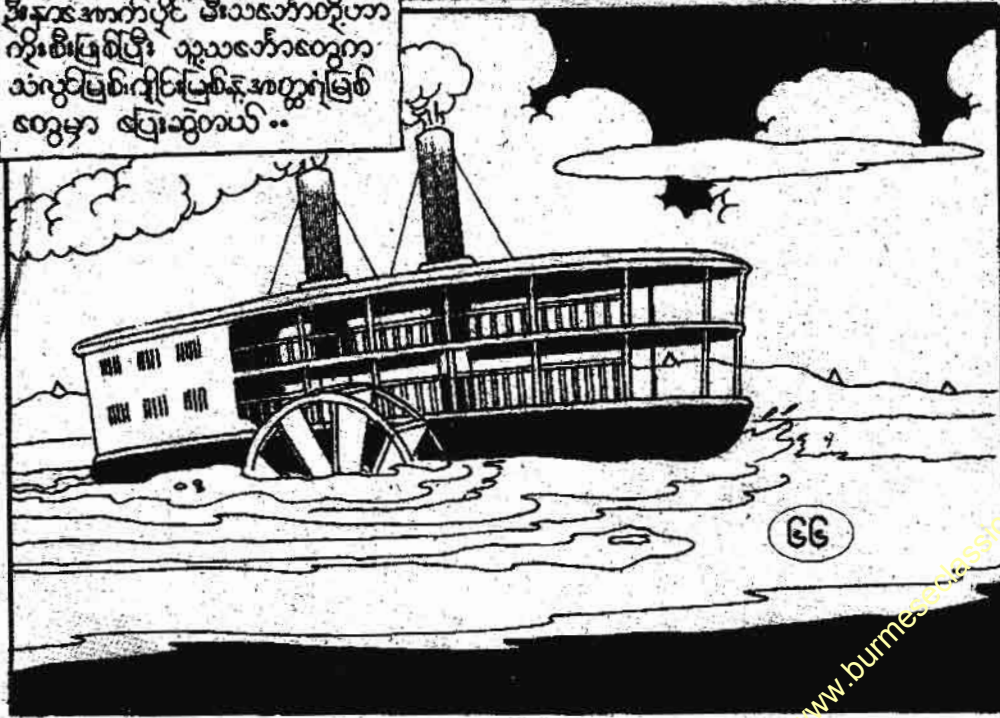
လယ်ယာလုပ်ငန်းကိုလည်း တိုးချဲ့
လုပ်ကိုင်တယ် သူ့ကိုလုပ်ငန်းတွေမှာ
တိုင်းရှင်းသားတွေကိုပဲလုပ်ကိုင်စေတယ်

ဒို့နာအောက်ဟာ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ စကော့တလန်ပြည် ဂဟာစက်မြို့ မက်ကီအင် သက္ကစတာကုမ္ပဏီက သင်္ဘောတွေနဲ့စက်ပစ္စည်းတွေကို ဒို့ဂျေလေးအား ဝေပွတ်ပြီး မှာကြား ဝယ်ယူတော့တယ်။

ဒို့နာအောက်ပိုင် ဒို့သင်္ဘောတို့ဟာ ကိုးမီမြစ်ပြီး သူ့သင်္ဘောတွေက သံလွင်မြစ်ကျပ်မြစ်နဲ့အထွက်မြစ် တွေမှာ ပြေးသွေ့တယ်။

သင်္ဘောခေတ္တကို အင်္ဂလိပ်ပိုင်
ကျောဝတီကုမ္ပဏီကသင်္ဘောခေတ္တကို
ကျောပေါင်ပေါ်မှ ရှင်သာမဏေ
ဘုန်းတော်ကြီး သီလရှင် ဂူအိုနု
ကလေးတွေကို အခမဲ့စီးစေတယ်

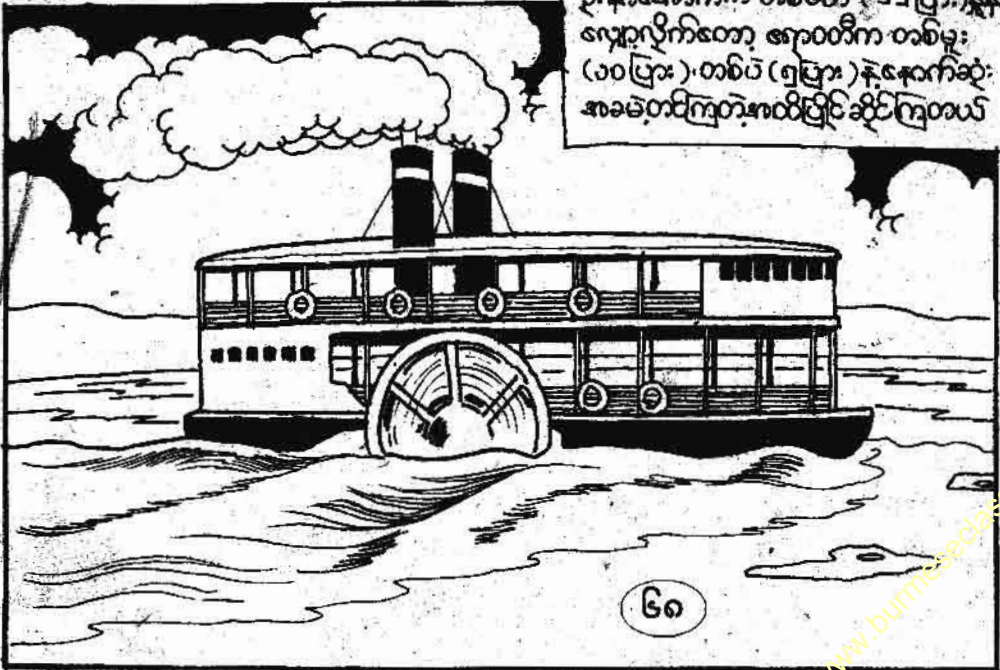
ပြည်တွင်းရေကြောင်းသင်္ဘော
ပို့ဆောင်ရေးလုပ်ငန်းကို လက်ဝါးကြီး
အုပ်စိုက်တဲ့ အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့အစိုးရပိုင်
ကျောဝတီကုမ္ပဏီကြီးက သူ့ရင်းနှီးမြှားရေး
ဈေးကွက်စက်ကိုဝင်ကျောက်လာတဲ့
တိုင်းရှင်သာအစိုးရပိုင်နာအောက်ပိုင်
သင်္ဘောခေတ္တကို မလိုလားဘူးပေါ့..

ဒီကြောင် ဦးနာအောက် သင်္ဘောက
တစ်ကုတ်နဲ့ ယူရင် အုတ်တိုက်မုက်က
တစ်ဝက်ပျော့ပြီး ငါးမူး (၅၀ ပြား) နဲ့
ယူတယ်..

ဦးနာအောက်က တစ်မတ် (၂၅ ပြား) နဲ့
ပျော့လိုက်တော့ အုတ်တိုက် တစ်မူး
(၁၀ ပြား) တစ်ပဲ (၅ ပြား) နဲ့ အောက်ဆုံး
အခမဲတင်ကြတယ်အထိ ပြိုင်ဆိုင်ကြတယ်

ဦးနှုတ်အောက်ရှိ သင်္ဘောတွေဆိပ်ကမ်းမှာ
မဆိပ်ကပ်နိုင်အောင် သင်္ဘောဆိပ်ကမ်း
မှန်သမျှ ပိတ်တို့သင်္ဘောတွေသာဆိပ်ကပ်
နိုင်ရဖို့ ရှောင်တိုသင်္ဘောကုမ္ပဏီကအဖွင့်
ဆောင်ပြီး ဆိပ်ကမ်းတွေကိုဝယ်ယူတာပဲ။

ဦးနှုတ်အောက်ဟာ သူ့သင်္ဘောတွေ
ဆိပ်ကပ်ဖို့ သင်္ဘောဆိပ် မရှိတဲ့
အတွက်အခက်တွေ့ရတာတယ်။

ဒီအခါ မြစ်ချောင်းအားလုံးကို
ဦးနုအောက်ပိုင်ဖြစ်အောင် အဖွင့်
ဆောင်လိုက်သောကြောင့် ဧရာဝတီ
ကုမ္ပဏီမှ သင်္ဘောတွေဟာ မြစ်
ချောင်းတို့မှာ ဆွဲလို့မရတော့ဘူး

ဧရာဝတီ သင်္ဘောကုမ္ပဏီက
ဆိပ်ကမ်းတွေပိုင်ပြီး ဦးနုအောက်က
မြစ်ချောင်းများပိုင်ဖြစ်သွားတယ်

ဒီအခါ ခရီးသည်တွေ
ပွားလာရော့း ဘက်ဒလာကြပြီး
တရားရုံးကိုရောက်သွားကြတယ်

တရားရုံးက ဆုံးဖြတ်လိုက်တာက
ဇာဝတီသင်္ဘောကခရီးတစ်ခုခုအတွက်
ဆိပ်ကမ်းမှပြီး နဝအောက်သင်္ဘောထက်
အဆိုနိုင်စာစောထွက်စေပြီး
ပြီးနဝအောက်သင်္ဘောထက်ပြီးစွာ
ဆိုက်ရောက်ရမယ်လို့ဆိုတယ်။

စိုင်းရှင်းသားယူငွေ နီးနာအောက်ဟာ
နယ်ချဲ့အရှင်းရှင်ကို မိသင်္ဘာ
အယ်ပုပိုင်ဆောင်ရေး မှာယူပြိုင်
ဖြေလျက်တာဟာမော်ကွန်းတင်သွားတယ်

ဘဝကိုမမေ့တဲ့ ဦးနာအောက်ဟာ
အစားအသောက်လည်း ငွေချမချားဘူး
တောအစား အစားတွေကိုသာနှစ်သက်
စားသောက်ပြီး ကွမ်းကိုတာဒုန်း ဒုန်းနဲ့
ထောင်ပြီး အမြစားလေ့ရှိတယ်။

နာမည်ကြီးတံခွားနာမည်ကြီး
တွေ့ရလို့တစ်နေ့မှာအင်္ဂလိပ်
ဘိလပ်ကအင်္ဂလိပ်ဂွဗျါး
တစ်ဦးဟာကောနတ်ရွာကို
ရောက်လာတယ်..

ခမ်းခမ်းနားနား ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်
အခြေအရာနဲ့တွေ့ရလိမ့်မယ်လို့ထင်မှတ်
ခဲ့ပေမယ့်အတတ်ပြုတတ်ပြီး နှိုးဖျားနေတဲ့
ဦးနုအောက်ကိုတွေ့ရတဲ့အခါအထင်နဲ့
အမြင်လွဲမှားခဲ့ရတာတယ်..

ဆဒါန်ဂုတိုင်း နှီးဖျာ ပလွင်း
လောင်းများရက်လုပ်နေတတ်ပြီး
ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်လည်းရှိတယ်

တုတနာသုံးပါးကို ကိုင်းရှိုင်းသူ
ဖြစ်သည့်အလျောက် ဣန္ဒြိ
ကျောင်းကန်ဘုရားကို နံနက်
တစ်ခါက သုတေသနစီမံကိန်းမှန်
သွားပြီး ဝတ်ပြုလေ့ရှိတယ်။

တစ်နေ့မှာ သူ့ရှားဝင်းထံ သူ့ရှားရှိပြီး
ဝတ်ပြုနေတဲ့ ဝမ်းပြုလေးယောက်
တို့ဟာ ဦးနုအောက်ကိမိတို့
စားကျွေးမှုကို တစ်ယောက်ကို
၅၀၀ ကျပ်နှင်းနဲ့ ၁၅၀၀ ကျပ်
တောင်းခံစားပြတိုက်တယ်။

ဦးနုအောက်ဟာ တွန့်လှုပ်မှုမရှိဘဲ
သူတို့ဟာ တကယ်စားစရာမရှိလို့
စားပြတိုက်တာကို အပြစ်မရှိဘဲ
အတွက်စားပြတိုက်စေဘဲ ဦးတားပြီး
အိမ်ပြန် ငွေ ၁၅၀၀ ယူကာ စားပြ
တိုက်ကို ပေးကမ်းလိုက်တယ်။

၇၅

ဦးနုအောက်ဟာ ဘုရား ရေကျင်း
တန်ဆောင်း လှုပ်များစွာအောက်လှုပ်
လှူဒါန်းတယ်။ ကောင်းမှုများလုပ်နေစဉ်
မှာပဲ ဝမ်းခြစ်သူ ဒေါ်ဗျူးက သူ့ကို ခွဲပြီး
ဘဝတစ်ပါးကို ပြောင်းသွားတယ်။

ဒေါ်ဗျူးသေဆုံးပြီးနောက် ဘုရား
ပစ္စမမြောက် ဝမ်းခြစ်သူ
ဒေါ်ဗျူးမေနဲ့လက်ဆက်ပြန်တယ်

- ဒီးနာအောက် အောက်လုပ်ကျွေးနိုးခဲ့တဲ့
- အဆောက်အဦတွေက ..
- ခွေးရုပ်ကောမယ် ခရုရွာတွင်
- ကျောင်း၊ သိမ်နှင့် ရေပဲများ
- ခရုရွာတွင် ကျောင်းတစ်ကျောင်း၊
- မော်ဂျီမြိုင် တောင်ပိုင်းရုပ်တွင်
- "ပန်းစုယျာဉ်ကျောင်း" သိမ်ကျောင်းကြီး
- ကောနတ်ရွာစာသင်တိုက်
- ဆွမ်းစားအောင် နှင့် တရားတန်အောင်
- အတုမရှိကျောင်း၊ ရက်ကန်းစင်ကျောင်း (ယခုပျက်စီး)
- နှစ်ကျိပ်ရှစ်ခု ဝတ်တန်အောင်
- ဒီပက်ရှာ ဝတ်တန်အောင်
- မဟာဝိဇယ သိမ်တော်ကြီး
- ဆုတောင်းပြည် ဝတ်တန်အောင်
- မဟာစေတီကြီးနှင့် ဆုတောင်းပြည်စေတီ
- တို့ ဖြစ်ကြတယ် ..

သာသနာ့ဝေဒနာကို အားပေးချီးမြှောက်
လှူဒါန်းတဲ့ဘုရား ဒါယကာကြီး
ဦးနုအောင်ဟာ တယ်လီဂရမ်ဗဟိုဌာန
မိုင်တီသီရိတရားကြောင့် သက္ကရာဇ်
၁၂၇၅ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆုတ် ၁၂ ရက်
မွေးကွဲ ၁၂ နာရီ ၁၅ မိနစ် အချိန်အထိ
စာနစ်အငွယ်မှာ ကွယ်လွန်သွားတယ်

၇၈

ဦးနုအောင်ရဲ့ အလောင်းကို
၇ ရက် ၇ သတင်းပြီးနေ့စဉ်လှူဒါန်း
ကျွေးမွေးကာ သင်္ဂြိုဟ်လိုက်တယ်
နောင်လာနောက်သားတွေလေ့လာ
မှတ်သားနိုင်အောင် ဦးနုအောင်ရဲ့
ရုပ်ပုံကို ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၉၂၇ ခုနှစ်
အောက်တိုဘာလ ၁၅ ရက်မှာ
ထုလုပ်ပြီး စီးခဲ့တယ် ..

သင့်မြတ်ခြင်း

တောအုပ်ဘုရင် ခြင်္သေ့ဟာ
ရေသောက်ချင်လို့ စမ်းချောင်းလာ

တောဝက်မှာလည်း ရေတံတော
စမ်းချောင်းဆီကို လာခဲ့ပေါ့

နှစ်ဦးဆုံတော့ မာနထောင်
ရေလှသောက်ဖို့ ရန်တွေ့စောင့်

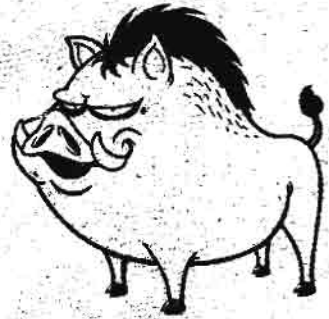
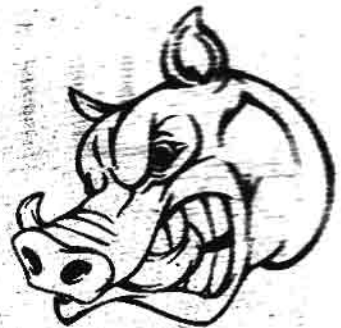
အသိခေါင်တဲ့ နှစ်ကောင်သား
သက်ပုတ်ကြွရင်း အချင်းများ

သစ်ပင်ဖွားက လင်းတတွေ့
သေရင်စားဖို့ စောင့်မျှော်နေ

အခြေအနေ ရိပ်မိသွား
တောဝက် ခြင်္သေ့ ရန်ပွဲနား

တောင်းပန်စကား ပြန်လှန်ဆီ
တူတူသောက်ကြ ချောင်းရေကို

ငြိမ်းချမ်းလိုက် သင့်မြတ်မှ
ချစ်ခင်ကြင်နာ နေ့စဉ်ကြ
အများသူငါ ချမ်းသာရ
ကောင်းလေစွ ကောင်းလေစွ

(Zwo)

တင်

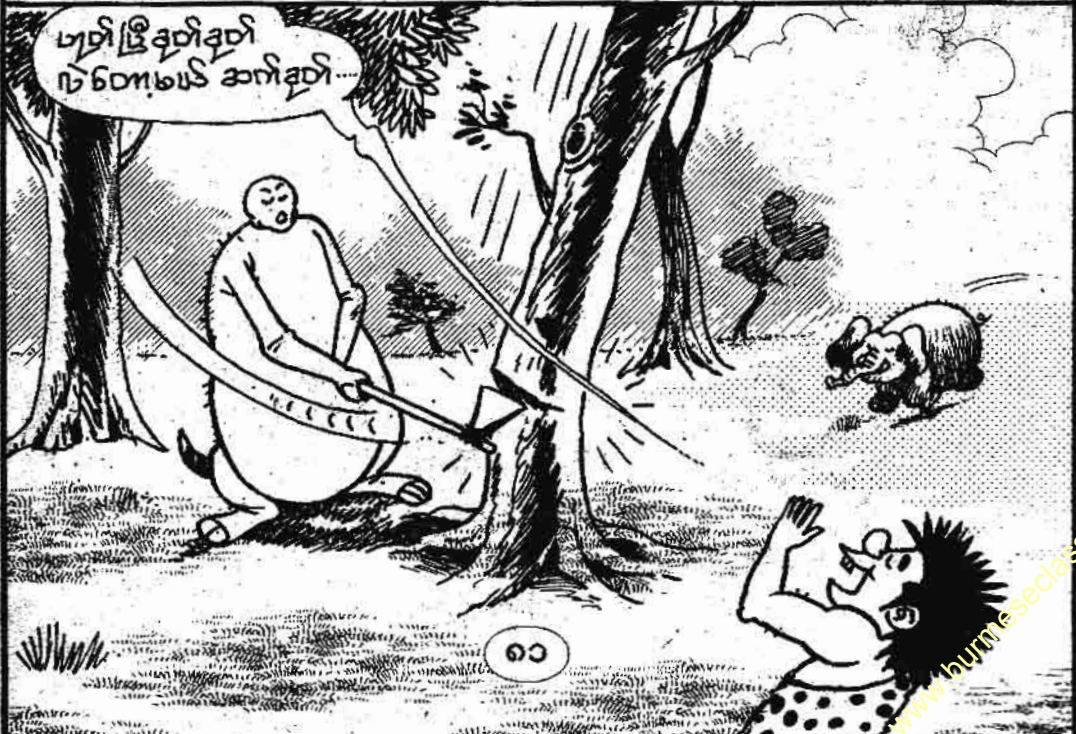

ငါ့... ငါ့... မိဝက ငါ့... ကျွန်ုပ်တို့... သွား... သာမယ်...

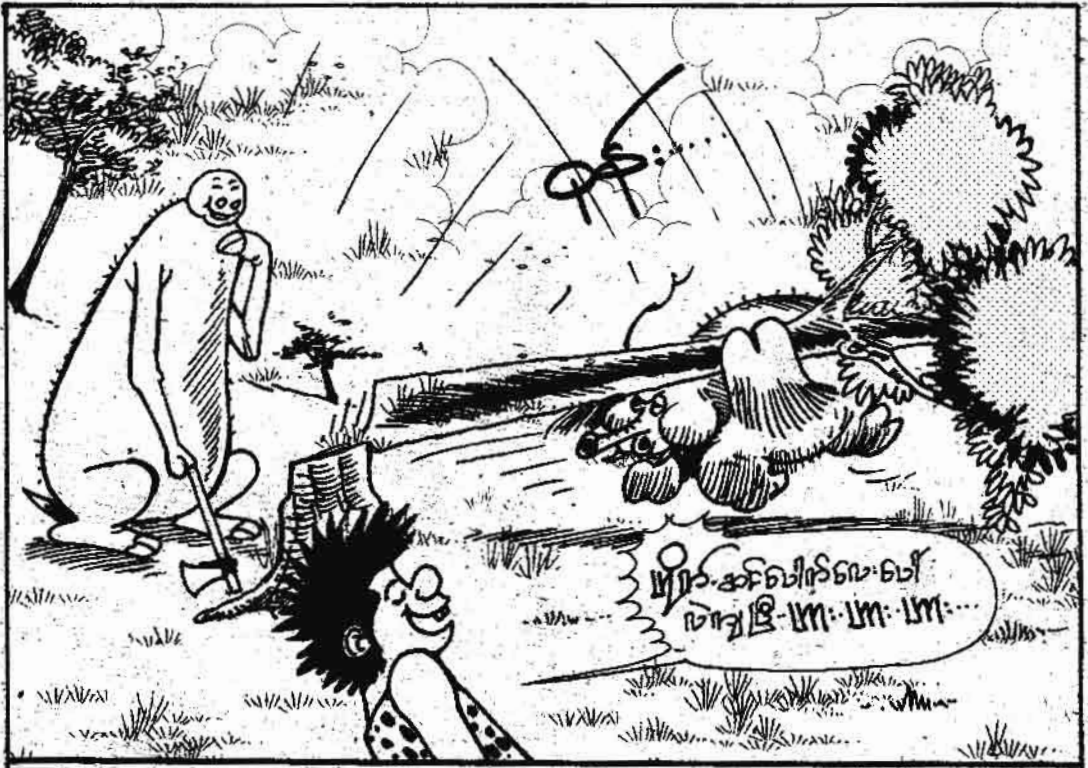

ဒီ... တစ်... နေ့... က... ကျွန်ုပ်... ငါ့... မိ... နေ... မယ်...

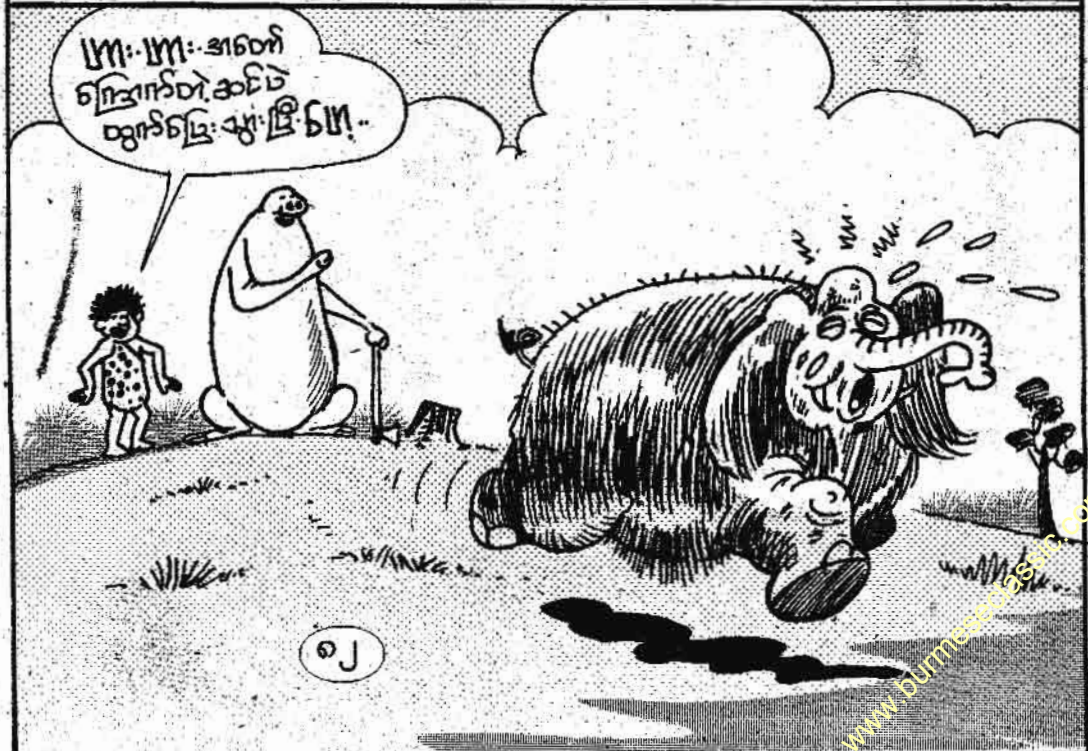
ငါ့... သား... က... ကျွန်ုပ်... ငါ့... မိ... နေ... မယ်...

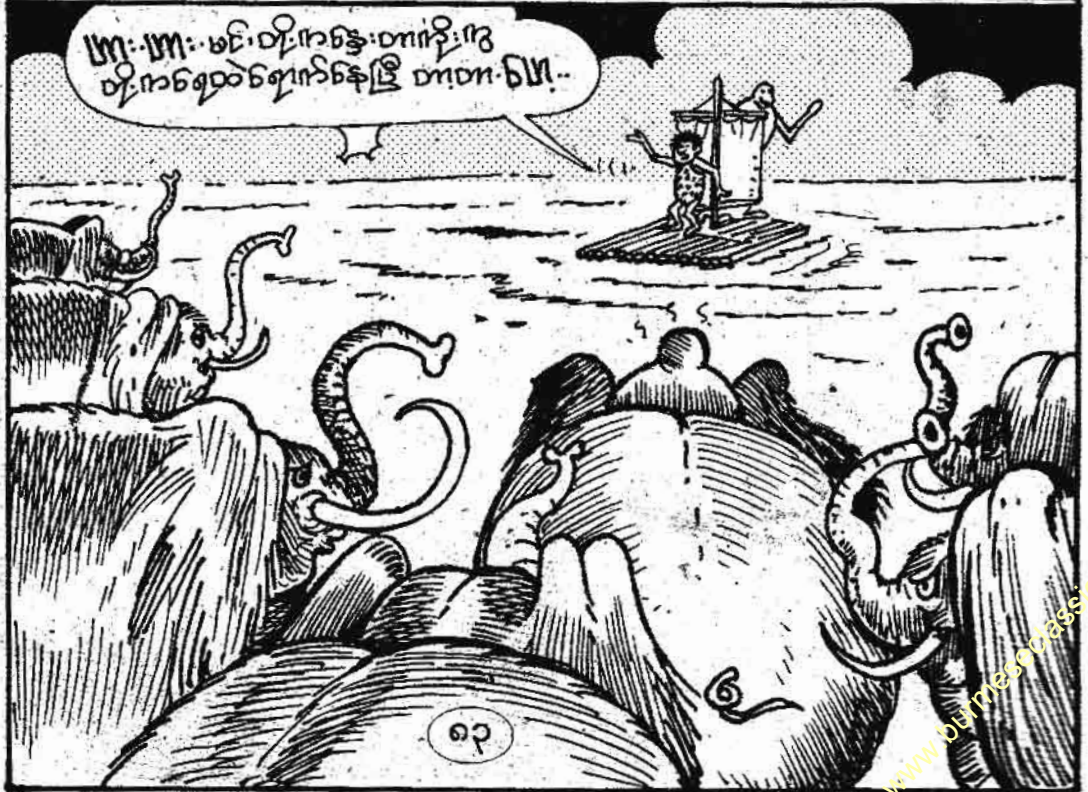
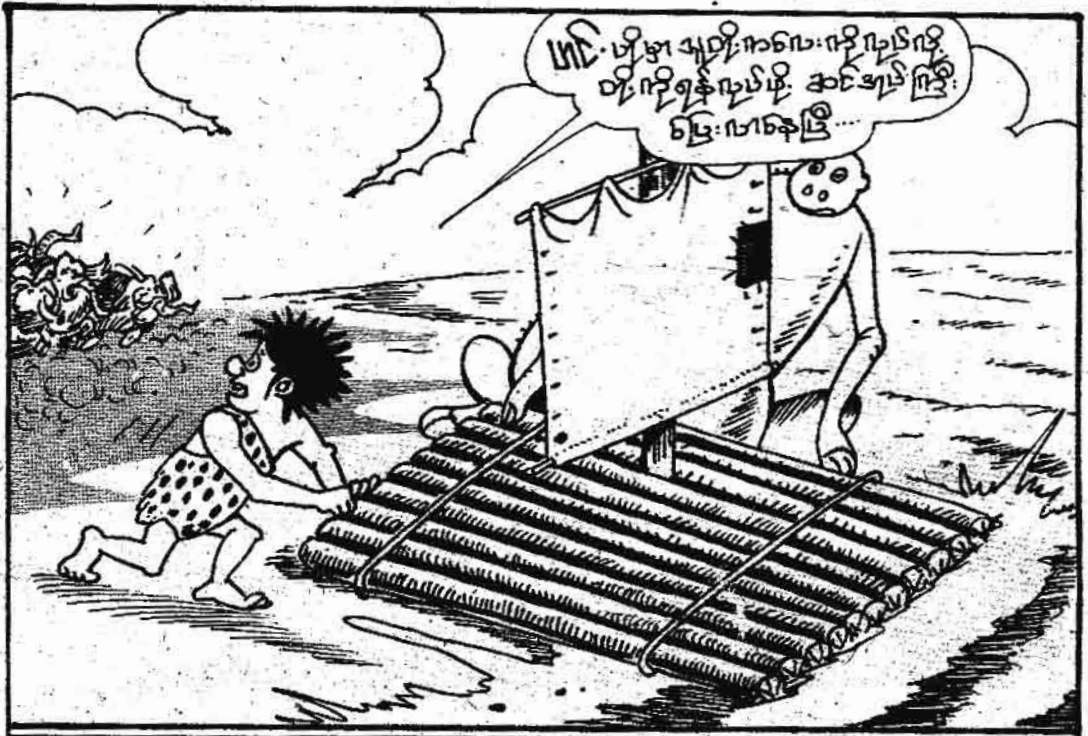
ဟုတ်... ခြံ... ခုတ်... ခုတ်... နေ... မယ်... အင်... ခုတ်...

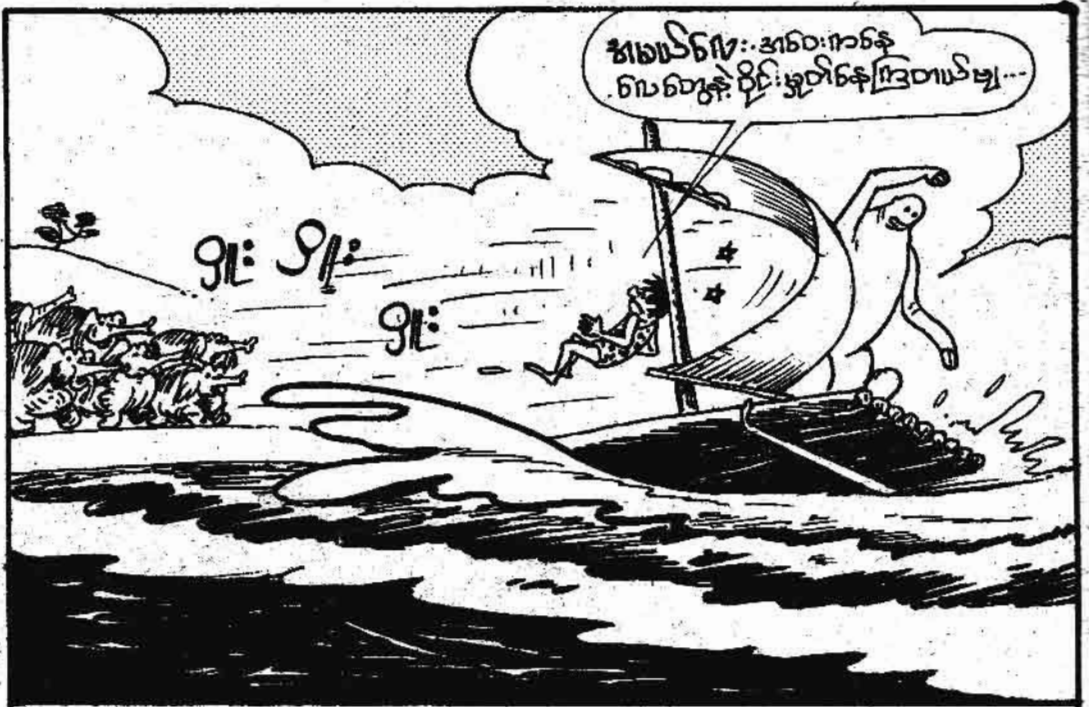

ဟိုဟို... အခုဟိုဟို...
ဟိုဟို... ဟိုဟို... ဟိုဟို...

ဟိုဟို... အခုဟို
ဟိုဟို... အခုဟို
ဟိုဟို... အခုဟို...

အမယ်လေး... အဝတ်ကပ်နဲ့
ဝတ်စားဖို့ ပိုင်းပွားပေးကြတယ်ဗျာ...

၅: ၅: ၅:

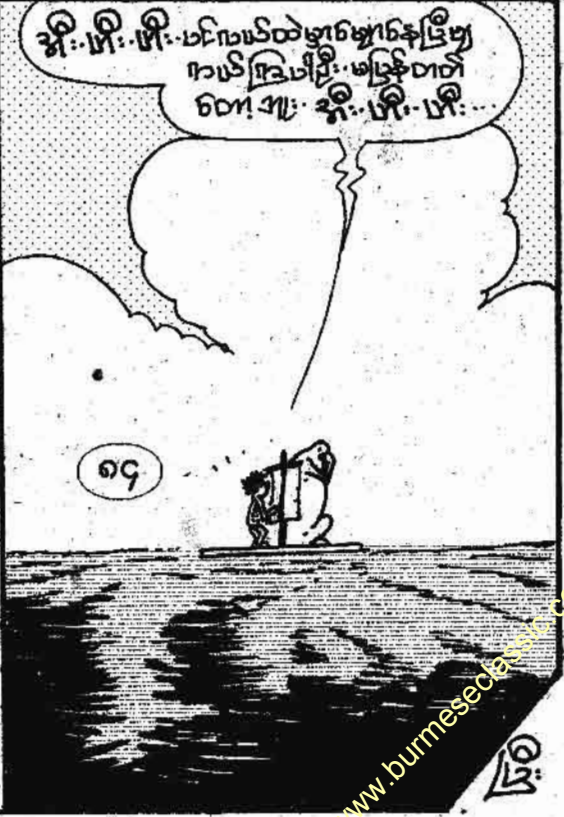
၅:

ခုနစ်အဝတ်ကပ်အင်အားကြီးကြီးကပ်...

ဟဲ့... ဝတ်စားဖို့ အဖတ်အထိ
ပေးတာပဲဟေ့... ဟေ့...

အေးကမ်းမမြင်
ကမ်းမမြင်ကား...

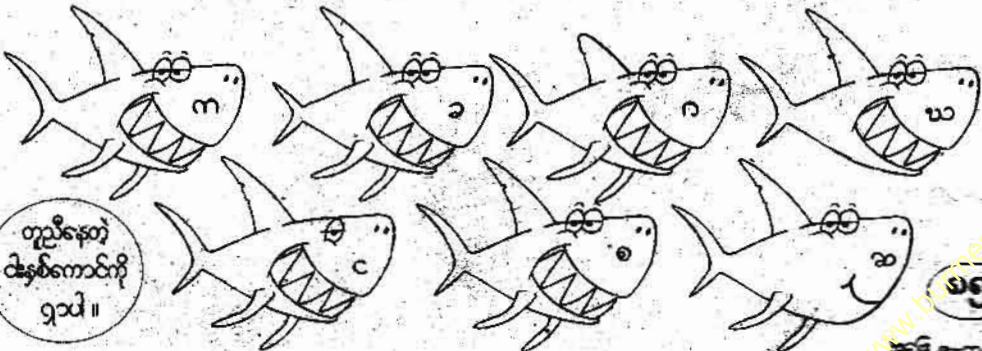

အို... ဟို... ဟို... ဟို... ဟို... ဟို... ဟို...
ကပ်စားဖို့ ပိုင်းပွားပေးကြတယ်ဗျာ...
ဝတ်စားဖို့ ပိုင်းပွားပေးကြတယ်ဗျာ...

၈၄

ဒီပုံထဲမှာ တိရစ္ဆာန် ဘယ်နှစ်ကောင် ရှိနေပါသလဲ။

တူညီနေတဲ့ ငါးနှစ်ကောင်ကို ရှာပါ။

၁၅

ကတုန်း
T.A

မှတ်တမ်း

တစ်နေ့မှာ - ဦးရွှေယုနီဟာ - အစာရှာထွက်လာတယ်...

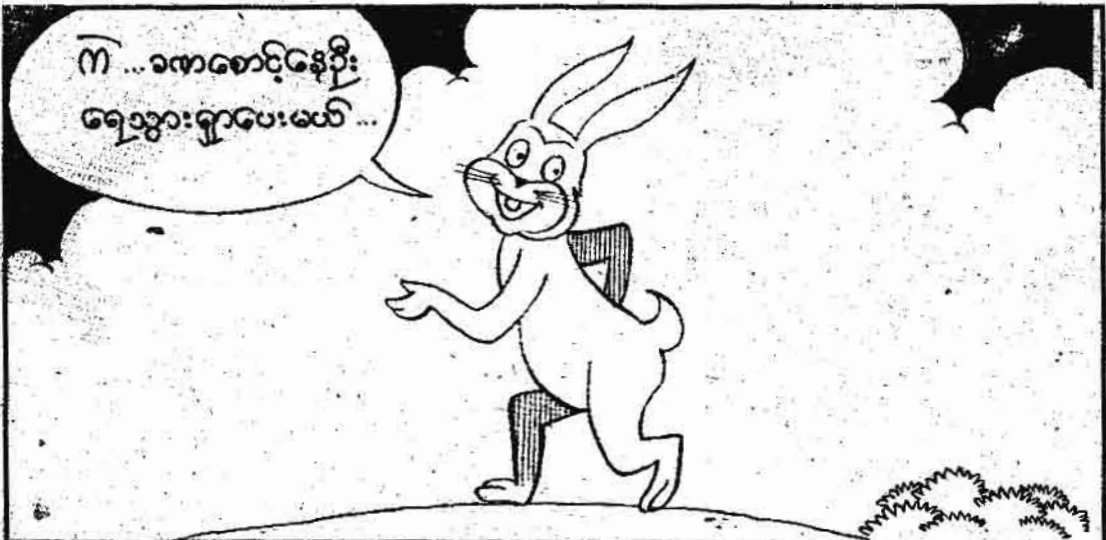
ဟာ...
ဦးကျောက်..

အမယ်လေးနာလိုက်
တာ - ကျွတ်...ကျွတ်..

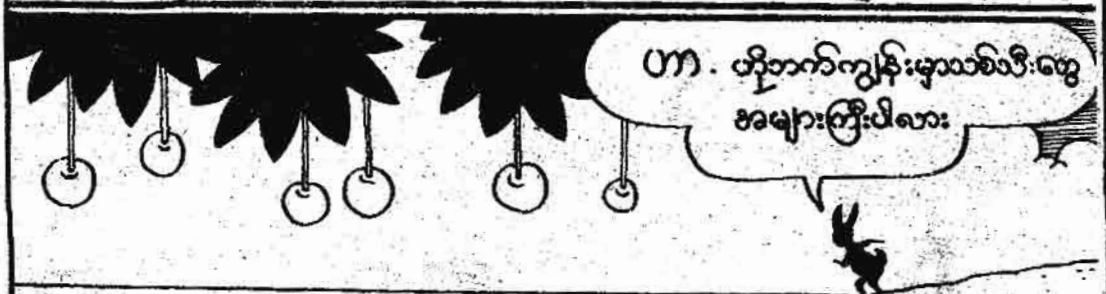

ကျောက် ဒီပီ
တယ်လတွေတာကိုး

သစ်သီးတက် ခူးလို့လိမ့်ကျတာကွ
ဒါကိုနေနည်းနည်းရှာပြီးတိုက်ပါ...

က ... ခဏစောင့်နေဦး
 ရှေ့သွားရှာပေးမယ် ...

ဟာ . ဟိုဘက်ကျွန်းမှာသစ်သီးတွေ
 အများကြီးပါလား

ရှေ့သောက်ပြီးရင် ဟိုဘက်
 ကျွန်းကသစ်သီးတွေခုပေး
 စမ်းပါ ...

စားချင်ရင်သွားခုပေးမယ် ..

လာစမ်းပါ - မျောက်ပီပီ
တယ်လဲ အော့ပါလား ...

ကျောက်တုံးတွေက အမြင်တစ်ညီထဲ
ပဲကွ - နီမဲထဲ ကျောက်တုံးမပါဘူး ...

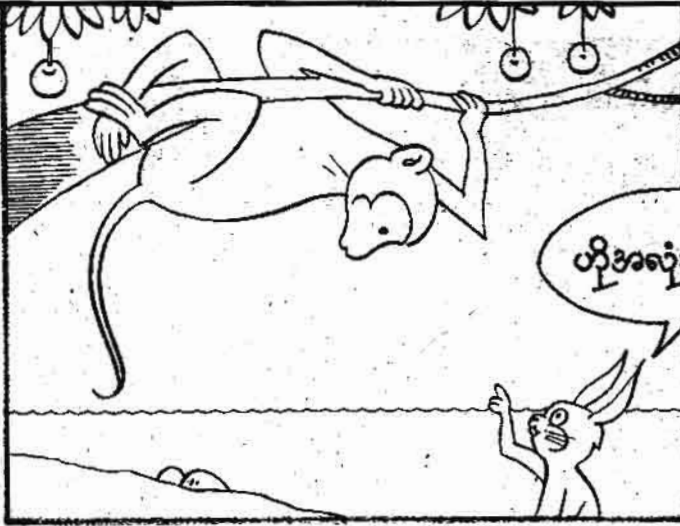

တစ်တုံး - နှစ်တုံး - သုံးတုံး
လေးတုံး - ငါးတုံး - အားဆုံး
ငါးတုံး ရှိတယ် ...

မျောက်ပီပီ
ငြိမ်ငြိမ်နေ
ပါလား ...

ငါက - ဘာမာဆိုတွေ့စဉ်း
ရော့လာတတ်တဲ့ အကျင့်
ရှိလို့ပါကွာ ...

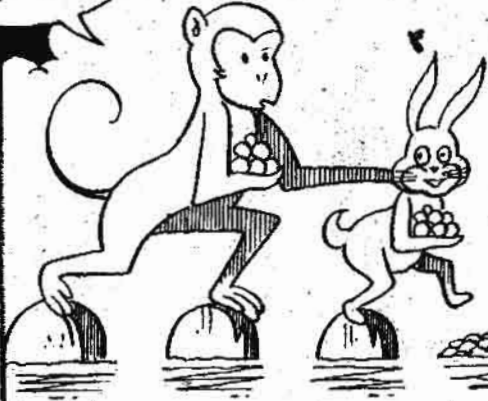

ဟိုအဆုံးကူးပါ..

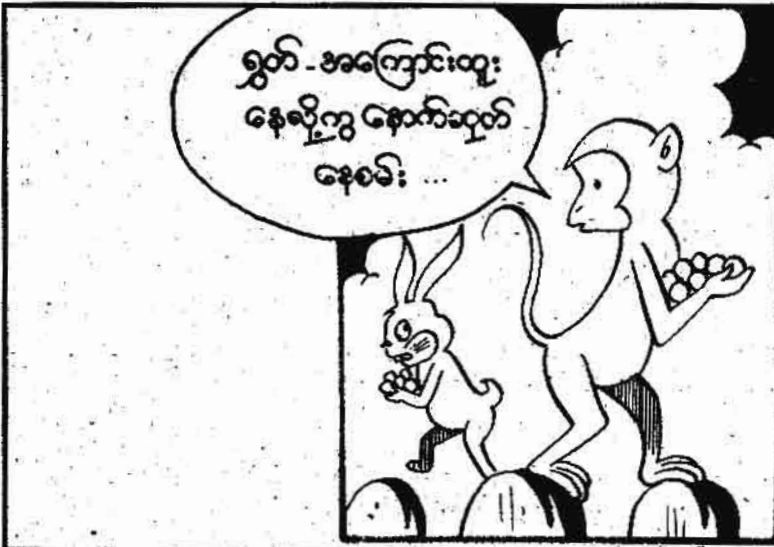
သစ်သီးတွေစာရပြီ
ပြန်ဖြန့်... ..

ဟေ့-နေဦး
ဆွားနဲ့... ..

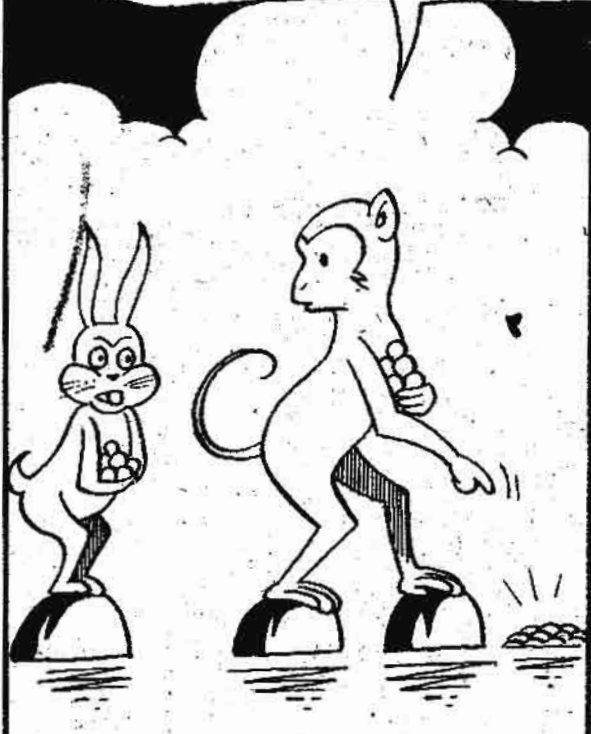
မအော့စမ်းပါနဲ့ ကောင်းကောင်း
ဆွားပါရစေ...

စဉ

ရွက် - အကြောင်းထူး
နေ့လို့ကွ နောက်ထုတ်
နေစမ်း ...

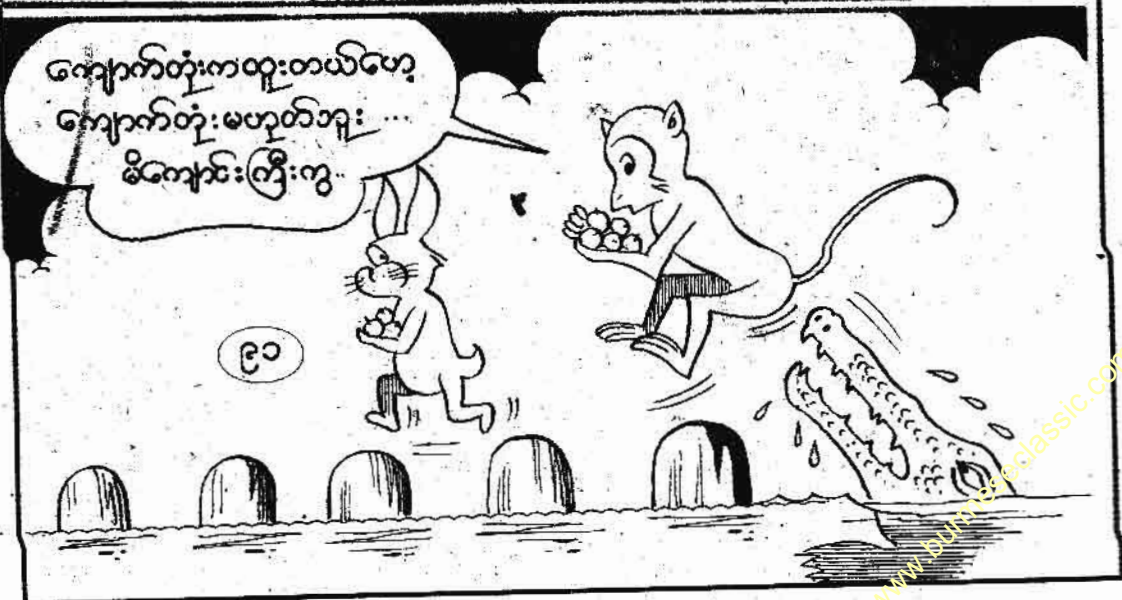
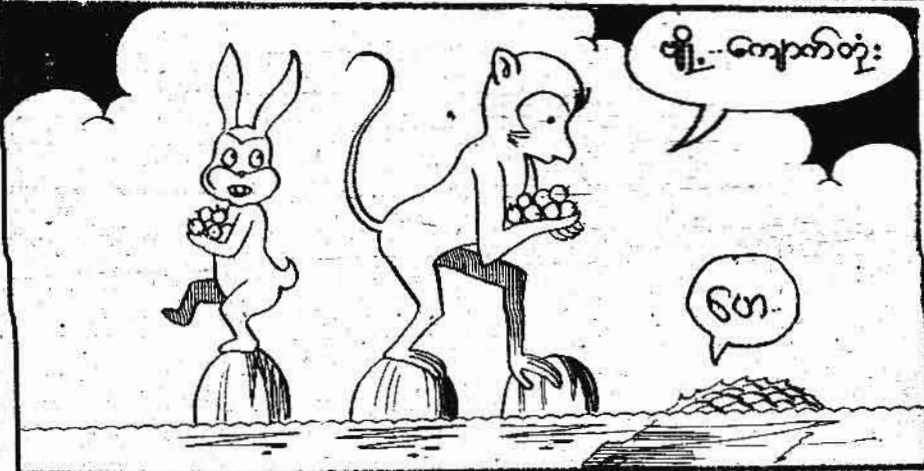
အားလုံးကျောက်တုံးတွေထဲမှာ ဒီကျောက်တုံးက
နိမ့်နေတယ်. ကျောက်တုံးခြောက်တုံး ဖြစ်နေလို့
ကျောက်တုံးတစ်တုံးပျံနေတာ ထူးဆန်းတယ် ...

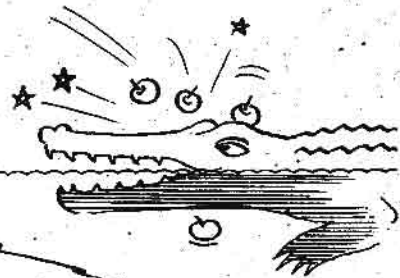
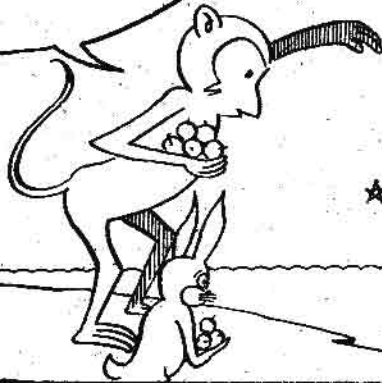
ပျံကျောက်တုံး. ကျောက်တုံး
အမြဲတမ်း ကျွတ်ခေါ်တိုင်း ပြန်
ထူးပြီး အခုတာလို့ မထူး
တာလဲ ...

၉၀

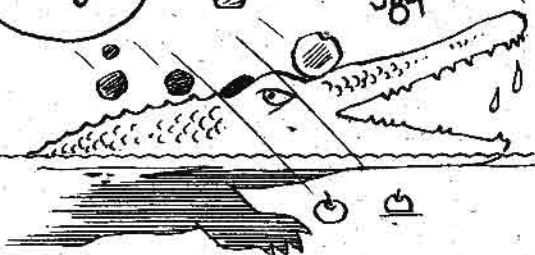
ဟယ် - မိကျောင်းယုတ် - ပါနို
မှတ်ဉာဏ်ရှိတဲ့သူကို လှည့်စားလို့
မရဘူး - ကကွာ - က ...

ကကွာ...

အိုနို...

အမလေး - ကျောက်ခဲတွေပါလာ
ငါတော့ဒီကလစ်မှပ...

ဦးကျောက်ရဲ့မှတ်ဉာဏ်ဟာ အဓိးတန်ပါတယ် - ကျုပ်လဲ
မှောင်သို့ပေါ်ပေါ်ဆေးဆေးနေဘဲ အခုရက်ကို
လှေ့လာမှတ်သားပါတော့မယ်...

BJ

ငါ့

ကတုန်း
ကျော်သစ်

ရတနာ

ပိုင်ဆောင်

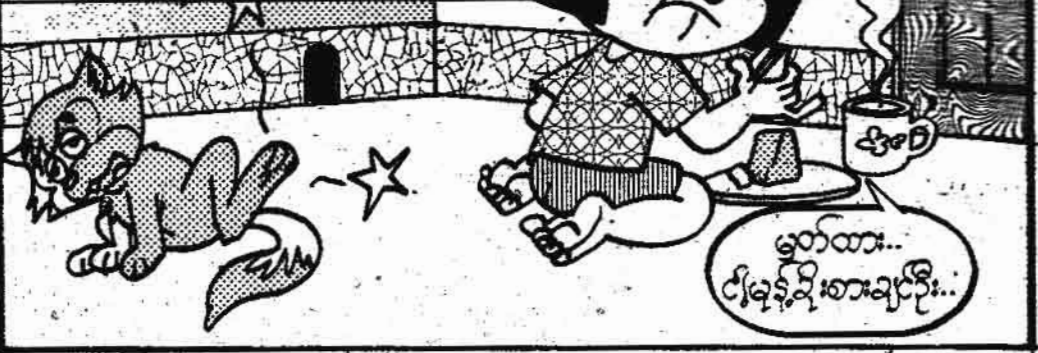
ကိုယ်ချင်းစာပါ

ရတနာသည် စိတ်ကြီးသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်

ခြေထောက်ကို ထိ၍ နာသွားသော
ကြောင်လေးက တညောင်ညောင်
အော်နေသည်။

ရတနာကော်ဖီသောက်ပြီးနောက်
အိမ်ရှေ့သို့ ထွက်လာစဉ် ။

ဟဟ... ဟိုနှာ
ငါ့ဖိနပ်အိမ်ကို ဖြုလုံး
ကိုက်နေပါလား...

ဖြူလုံးကို သစ်ပင်တွင်
ကြိုးချည်ပြီးထားလိုက်သည်။

သမီးရေ...
ဗြဲထဲမှာထားဖြူလုံးကို
အစားကျွေးလို့ကောင်း...

မေမေ အသံကြောင့်
ရတနာ အကြံရသွား
သည်။

ဟဲ့... ဟဲ့... ဟဲ့...
ငါ့ဖိနပ်ကို ကျွဲကတော့ ဖြူလုံးကို
မုတ်လောက်သွားလောက်မောင်
ဒီနေ့တစ်နေ့လုံး ထမင်းမကျွေးဘဲ
အဝတ်ထားရမယ်..

၉၆

ဖြူလုံးကို
အစားကျွေးပြီးပြီ
မေမေရေ...

ဟဲ့... ဟဲ့...
ဒါဆိုလဲပြီးရော..

ထမင်းစားရလို့
ဗိုက်ဆာတုတ်အပြင်
ထမင်းချိုင့်ပါပျောက်ကုန်
မေမေဆုတာအိရတော့မယ်
ပြန်တွေ့ပါစော့ကု...
ဗီ

ညနေကျောင်းဆင်းသည်နှင့်
မုန်ဆိုင်ကို ရတနာ အပြေး
သွားတော့သည်။

မုန်ဆိုင်တွင်ရတနာ
ထမင်းချိုင့်ကိုလှမ်းမြင်
နေရသောကြောင့်
အားရဝမ်းသာနှင့်
ပြေးသွားလိုက်သည်။

အလျင်စလိုပြေးသွားသောကြောင့် ခဲလုံးကို
တက်နှင်းမိရင်း ရော်လဲကျသွားသည်။

ဗွား... ကျွတ်ကျွတ်
ငါ့ခြေထောက်နာသွားပြီ..

ရတနာတစ်ယောက် ဗိုက်ကဆာခြေထောက်ကနာနှင့်
ခြံထဲသို့လှမ်းဝင်လာသည်ကိုမြဲထဲမှ ဖြူလုံးကတွေ့သည်နှင့်

ရည်ထားသော်ကြီးကို
အတင်းရုန်းကာ ကြိုနေသည်။

ဇွေး...
ဖြူလုံးလဲငါ့လိုပဲ
ဆာနေမှတ်လား...

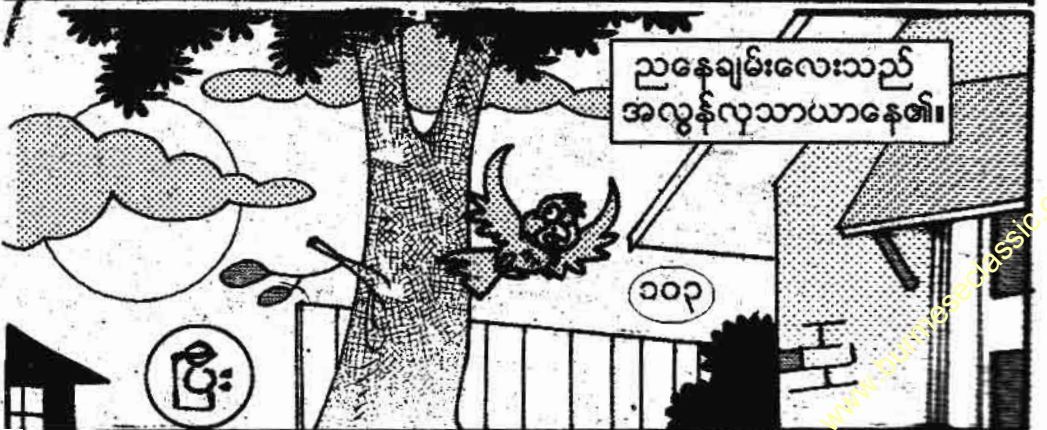
ပြတင်းပေါက်မှခြံထဲသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ
ချုံအောက်တွင် ဝှက်ထားသော သူရဘောလုံးကို
လှမ်းမြင်နေရသည်။

BURMESE
CLASSIC

ငါ့ထမင်းချိုင့်ပျောက်မှာကို
နှမြောင်းလို သို့လောက်ဆို သူရလေ
သူ့ မှန်ဖျားနဲ့ စုဝယ်ထားတဲ့ဘောလုံးကို
ပြန်မတွေ့လို၊ စိတ်ကောင်း
ဖြစ်နေမှာလေချာတယ်..

ဖေဖေအတွက်

ညနေခင်းတစ်ခုတွင် ဖြစ်သည်။ မီးဖိုထဲမှာ အလုပ် ရှုပ်နေသော မိခင် ထံသို့ သားငယ်ဖြစ်သူ ပြေးဝင်လာပြီး လှမ်းပြောလေ၏။

- သားငယ် ။ ။ ‘မေမေ သားကို လှေကားတစ်ခုလောက် အမြန်ယူပေးပါလားဟင်...’
- မိခင် ။ ။ ‘မေမေ မအားသေးဘူးကွယ် သားဖေဖေကို သွားယူခိုင်းပါလား သားရယ်...’
- သားငယ် ။ ။ ‘ဖေဖေ ခေါင်မိုးပေါ်က ပြုတ်ကျပြီး တွဲလောင်းဖြစ်နေလို့ ဖေဖေ အတွက် လှေကား ယူခိုင်းတာပါမေမေ...’

CARTOON: KYAW THIT